



Berättelsen om verksamheten i Europeiska unionen under 2006

Sammanfattning

Utskottet behandlar i detta betänkande regeringens skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006 (i den del som inte avser avsnitt 4 om reflektionsperioden och det konstitutionella fördraget, vilket behandlas av sammansatta konstitutions- och utrikesutskottet) och en följdmotion samt ett antal motioner från allmänna motionstiden 2006 som innehåller yrkanden med avseende på samarbetet inom Europeiska unionen.

Regeringens skrivelse täcker hela EU:s verksamhet. Utskottet har i betänkandet valt att, utifrån väckta motioner, behandla sex teman. Dessa teman är följande: den övergripande utvecklingen i EU, EU:s förbindelser med omvärlden, ekonomiska och finansiella frågor, rättsliga och inrikes frågor, miljö, handel samt jordbruk och fiske, EU:s institutioner samt skrivelsens utformning.

EU-nämnden har beretts tillfälle att yttra sig över skrivelsen. Ett yttrande har inkommit från EU-nämnden. Yttrandet refereras i betänkandet men är också i sin helhet fogat till betänkandet som bilaga 2.

Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden och föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse 2006/07:85 till handlingarna i de delar som inte avser avsnitt 4.

Till betänkandet har fogats 17 reservationer och 1 särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	7
Ärendet och dess beredning	7
Bakgrund	8
Skrivelsens huvudsakliga innehåll	9
Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen	10
Skrivelsen	10
Motionerna	11
EU-nämndens yttrande	11
Utskottets överväganden	12
EU:s förbindelser med omvärlden	14
Skrivelsen	14
Motionerna	14
Nato och transatlantiskt samarbete	14
Ryssland och grannskapspolitiken	15
Östersjöregionen	15
Sudan	15
Burma	16
Palestinska myndigheten	16
EU-nämndens yttrande	16
Utskottets överväganden	16
Nato och transatlantiskt samarbete	18
Ryssland och grannskapspolitiken	18
Östersjöregionen	21
Sudan	22
Burma	22
Palestinska myndigheten	23
Ekonomiska och finansiella frågor	24
Skrivelsen	24
Motionerna	24
EU-nämndens yttrande	25
Utskottets överväganden	25
Rättsliga och inrikes frågor	27
Skrivelsen	27
Motionerna	28
Yttrande- och organisationsfrihet	28
EU:s terrorismbekämpning	28
Asyl- och invandringspolitik	28
Sociala frågor och barnfrågor	28
Människohandel och prostitution	29
EU-nämndens yttrande	29
Utskottets överväganden	29
Yttrande- och organisationsfrihet	29
EU:s terrorismbekämpning	29
EU:s asyl- och invandringspolitik	32

Sociala frågor och barnfrågor	33
Människohandel och prostitution	33
Miljö, handel samt jordbruk, fiske och livsmedel	35
Skrivelsen	35
Motionerna	35
EU-nämndens yttrande	35
Utskottets överväganden	36
EU:s institutioner	38
Skrivelsen	38
Motionerna	38
EU-nämndens yttrande	39
Utskottets överväganden	39
Skrivelsen	41
Skrivelsen	41
Motionen	41
EU-nämndens yttrande	41
Utskottets överväganden	42
Reservationer	45
1. Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen, punkt 1 (v, mp)	45
2. Sveriges politik i Europeiska unionen, punkt 2 (mp)	45
3. Transatlantiskt samarbete samt Ryssland och grannskapspolitiken, punkt 3 (v)	46
4. EU:s handelsavtal, punkt 4 – motiveringen (v)	47
5. EU:s handelsavtal, punkt 4 (mp)	48
6. Sudan, punkt 6 (mp)	48
7. Burma, punkt 7 (v)	49
8. Palestinska myndigheten, punkt 8 (v, mp)	49
9. EU:s budget, punkt 9 (mp)	50
10. Yttrande- och organisationsfrihet, punkt 10 (v)	51
11. EU:s terrorismbekämpning, punkt 11 (v, mp)	51
12. Asyl- och invandringspolitik, punkt 12 (v)	52
13. Asyl- och invandringspolitik, punkt 12 (mp)	52
14. Människohandel och prostitution, punkt 14 (v)	53
15. Gasledning mellan Ryssland och Tyskland, punkt 15 (v, mp)	54
16. EU:s fiskeriavtal, punkt 16 (v, mp)	54
17. EU:s institutioner m.m., punkt 17 (v, mp)	55
Särskilt yttrande	57
EU:s budget, punkt 9 (v)	57
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	58
Skrivelsen	58
Följdmotion	58
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2006	59
<i>Bilaga 2</i>	
Yttrande från EU-nämnden	62

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

- 1. Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen**
Riksdagen avslår motionerna 2006/07:U3 yrkande 11 och 2006/07:U254.
Reservation 1 (v, mp)
- 2. Sveriges politik i Europeiska unionen**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkandena 1–3.
Reservation 2 (mp)
- 3. Transatlantiskt samarbete samt Ryssland och grannskapspolitiken**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U236 yrkandena 1–6 och 8.
Reservation 3 (v)
- 4. EU:s handelsavtal**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 5 i denna del.
Reservation 4 (v) – motiveringen
Reservation 5 (mp)
- 5. Östersjöregionen**
Riksdagen avslår motionerna 2006/07:U202 och 2006/07:U217.
- 6. Sudan**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 4.
Reservation 6 (mp)
- 7. Burma**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U209.
Reservation 7 (v)
- 8. Palestinska myndigheten**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 5 i denna del.
Reservation 8 (v, mp)
- 9. EU:s budget**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkandena 8 och 9.
Reservation 9 (mp)
- 10. Yttrande- och organisationsfrihet**
Riksdagen avslår motion 2006/07:U237 yrkandena 1 och 2.
Reservation 10 (v)

11. EU:s terrorismbekämpning

Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 6.

Reservation 11 (v, mp)

12. Asyl- och invandringspolitik

Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 7.

Reservation 12 (v)

Reservation 13 (mp)

13. Sociala frågor och barnfrågor

Riksdagen avslår motionerna 2006/07:U255 och 2006/07:U295.

14. Människohandel och prostitution

Riksdagen avslår motionerna 2006/07:U236 yrkande 7 och 2006/07:U262 yrkande 5.

Reservation 14 (v)

15. Gasledning mellan Ryssland och Tyskland

Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkande 10.

Reservation 15 (v, mp)

16. EU:s fiskeriavtal

Riksdagen avslår motion 2006/07:MJ390 yrkande 22.

Reservation 16 (v, mp)

17. EU:s institutioner m.m.

Riksdagen avslår motion 2006/07:U3 yrkandena 12–14.

Reservation 17 (v, mp)

18. Skrivelsen

Riksdagen lägger skrivelse 2006/07:85 till handlingarna i den del som inte avser avsnitt 4.

Stockholm den 26 april 2007

På utrikesutskottets vägnar

Göran Lenmarker

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Göran Lennmarker (m), Urban Ahlin (s), Veronica Palm (s), Björn Hamilton (m), Kerstin Lundgren (c), Carina Hägg (s), Birgitta Ohlsson (fp), Walburga Habsburg Douglas (m), Alf Svensson (kd), Christian Holm (m), Hans Linde (v), Kerstin Engle (s), Bodil Ceballos (mp), Olle Thorell (s), Carin Runeson (s), Lars Lindén (kd) och Karin Enström (m).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringen beslutade den 1 mars om skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006, vilken bordlades av kammaren den 12 mars. Sedan den 1 oktober 2006 råder ingen generell motionsrätt på skrivelser och redogörelser. Kammaren fattade, på förslag av talmannen som samrått med företrädarna för riksdagens partigrupper, beslut om att medge motionsrätt på skrivelsen. Motionstiden för skrivelsen löpte ut den 27 mars. En följdmotion väcktes.

I detta betänkande behandlar utrikesutskottet regeringens skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006 (i den del som inte avser avsnitt 4 om reflektionsperioden och det konstitutionella fördraget, vilket behandlas av sammansatta konstitutions- och utrikesutskottet) och en följdmotion samt ett antal motioner från allmänna motionstiden 2006 som innehåller yrkanden med avseende på samarbetet inom Europeiska unionen.

Utrikesutskottet har vid sitt sammanträde den 20 mars och i enlighet med 4 kap. 8 § riksdagsordningen beslutat, under förutsättning att konstitutionsutskottet beslutar på samma sätt, att gemensamt med konstitutionsutskottet bereda avsnitt 4 Reflektionsperioden och det konstitutionella fördraget i skrivelse 2006/07:85 Årsboken om EU – Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006 jämte eventuella motioner i motsvarande del genom deputerade i sammansatt utskott.

Utrikesutskottet har berett övriga berörda utskott tillfälle att vad avser deras respektive beredningsområden yttra sig över skrivelsen samt de motioner som behandlas i anslutning till denna. EU-nämnden har beretts tillfälle att yttra sig över skrivelsen. Ett yttrande har inkommit från EU-nämnden. Yttrandet refereras i betänkandet men är också i sin helhet fogat till betänkandet som bilaga 2.

Utskottet har i sammanhanget tagit del av fyra faktapromemorior: 2006/07:FPM23, 2006/07:FPM25 Europa i världen, 2006/07:FPM29 Utvidgningsstrategi och översynsrapporter för Turkiet och västra Balkan samt 2006/07:FM38.

Inför mötena med ministerrådet för Allmänna frågor och yttre förbindelser (GAERC¹) begär utskottet regelmässigt föredragningar av Utrikesdepartementet. Under år 2006 erhöll utskottet sju GAERC-föredragningar (23 februari, 16 mars, 6 april, 11 maj, 8 juni, 9 november och 7 december). I mars 2006 besökte EU:s kommissionär för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken, Benita Ferrero-Waldner, utskottet.

¹ General Affairs and External Relations Council.

Pekka Haavisto, EU:s särskilda representant för Sudan, besökte utskottet för en föredragning i mars 2006. Utskottet arrangerade, tillsammans med ledamöter från försvarsutskottet, i december 2006 ett möte med EU:s höge representant, dr Javier Solana.

Som en fortsättning på en serie besök, tillsammans med konstitutionsutskottet, vid universiteten i Stockholm, Göteborg och Lund under 2005, genomfördes besök vid universiteten i Umeå och Uppsala under 2006. En debatt anordnades mellan partierna om EU:s framtid på riksdagshörnan i Umeå (3 april 2006).

I mars 2007, och i nära anslutning till detta ärende, erhöll utskottet en särskild föredragning om EU:s säkerhets- och utrikespolitik av fil.dr Maria Strömvik, statsvetenskapliga institutionen vid Lunds universitet.

Skrivelsen redogör för verksamheten inom Europeiska unionen under år 2006. Därmed täcker skrivelsen både tiden före och efter riksdagsvalet i september 2006. Riksdagen har beslutat om nya arbetsformer för EU-frågor som har trätt i kraft från den 1 januari 2007. Dessa har således inte påverkat utformningen av årets skrivelse.

Regeringens skrivelse täcker hela EU:s verksamhet och är tillbakablickande. Utskottet har utifrån väckta motioner, vilka mestadels är framåtblickande, i betänkandet valt att fästa särskild uppmärksamhet vid sex teman. Dessa teman är följande: den övergripande utvecklingen i EU; EU:s förbindelser med omvärlden; ekonomiska och finansiella frågor; rättsliga och inrikes frågor; miljö, handel samt jordbruk och fiske; EU:s institutioner samt skrivelsens utformning.

Bakgrund

Enligt 10 kap. 1 § riksdagsordningen skall regeringen fortlöpande informera riksdagen om vad som sker inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen samt varje år till riksdagen lämna en skrivelse med berättelse över verksamheten i Europeiska unionen. Med skrivelse 2006/07:85 har regeringen lämnat den avsedda redogörelsen till riksdagen gällande år 2006. Den återspeglar således tiden både före och efter riksdagsvalet i september 2006. Under året överlämnades, enligt skrivelsen, 114 faktapromemorior. I dessa redovisade regeringen sin syn på betydelsefulla förslag från kommissionen. Riksdagens EU-nämnd hölls därutöver informerad om frågor som behandlats i rådet. Samråd med riksdagen ägde rum om svenska ståndpunkter dels inför beslut som regeringen bedömt som betydelsefulla, dels i andra frågor som EU-nämnden bestämt. Sedvanlig information till fackutskotten om arbetet inom EU:s olika politikområden lämnades också.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

Skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten inom Europeiska unionen under 2006 behandlar samtliga samarbetsområden inom EU.

Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen

Skrivelsen

I skrivelsens del 1 (s. 19–36) lämnar regeringen en redogörelse för den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen.

Regeringen anger i skrivelsen att EU är det viktigaste verktyget för att finna lösningar på sådana problem som vi har gemensamt i Europa. Därför bör EU långsiktigt ägna sig åt färre och genuint gränsöverskridande frågor. Regeringen vill vidare arbeta för ett EU som är öppet, effektivt och dynamiskt. Det är regeringens ambition att Sverige skall tillhöra kärnländerna i det europeiska samarbetet. Det innebär att Sverige skall vara en aktiv part i samarbetet, men också att ansträngningar måste göras för att förankra den förda politiken. Under året som gått har EU-samarbetet lett fram till en rad betydelsefulla resultat inom områden som utgör långsiktiga utmaningar för unionen som helhet.

Utvidgningen är en av EU-samarbetets största framgångar. Sverige har kraftfullt stött EU:s fortsatta utvidgning. En fortsatt utvidgningsprocess är av strategisk betydelse för unionen som helhet.

För att EU skall kunna fungera, både i sin nuvarande form och efter framtida utvidgningar, krävs, enligt regeringen, institutionella förändringar. EU behöver ett demokratiskt och effektivt regelverk för att kunna möta framtidens utmaningar. Vid Europeiska rådets möte i juni beslutades att processen kring det konstitutionella fördraget nu bör fortsätta. Därför kommer det tyska ordförandeskapet på uppdrag av Europeiska rådet att till toppmötet i juni 2007 presentera en rapport om läget kring det konstitutionella fördraget och den möjliga framtida utvecklingen. Sverige välkomnade det framförhandlade förslaget till konstitutionellt fördrag och stöder arbetet för att finna vägar som för processen framåt.

Rådet, kommissionen och Europaparlamentet kom, vilket framgår av skrivelsen, under våren överens om ett s.k. interinstitutionellt avtal. Avtalet fastställer tak för utgiftskategorierna i EU-budgeten för 2007–2013. Det totala utgiftstaket för sjuårsperioden är 864 miljarder euro. Översynen av EU:s budget 2008/09 ingår också i överenskommelsen. Sverige bedömde att det interinstitutionella avtalet i sin helhet var acceptabelt.

EU:s tillväxt och sysselsättningsstrategi är, enligt regeringen, en högt prioriterad fråga för Sverige. Sverige har verkat för ett kraftfullt genomförande av strategin på såväl EU-nivå som nationell nivå. Sverige har också verkat för en ambitiös uppföljning av strategin för att stärka det politiska åtagan-

det från medlemsstaterna. Sverige verkar fortsatt för att Lissabonstrategins mål om tillväxt och konkurrenskraft även skall vägleda EU:s yttre handelspolitik via Lissabonstrategins externa dimension.

I skrivelsen redovisas också att Europeiska rådet i juni antog en ny strategi för hållbar utveckling. Sverige gav arbetet med den nya strategin mycket hög prioritet och kunde medverka till att förhandlingarna resulterade i en ambitiös strategi som på ett tydligt sätt kan föra EU:s arbete med hållbar utveckling framåt under de kommande åren.

Det är, menar regeringen, i Sveriges intresse att unionen kan göra framsteg i frågor om asyl och migration, gränskontroll, brottsbekämpning och civilrättsligt samarbete. Sverige ser ett behov av reformer när det gäller beslutsfattandet inom tredje pelaren. Det var ett av skälen till att Sverige ställde sig bakom förslaget till konstitutionellt fördrag. Sverige har under halvtidsutvärderingen av Haagprogrammet framhållit att ett förbättrat beslutsfattande bör ta sin utgångspunkt i den lösning som utarbetats inom ramen för det konstitutionella fördraget.

Motionerna

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 1* anser Miljöpartiet att EU skall ägna sig åt färre och genuint gränsöverskridande frågor och att detta måste märkas i den politik som förs och att regeringen därför mer aktivt måste rösta emot förslag som inte ligger i linje med denna inriktning.

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 11* begärs att den kommande processen kring EU:s framtid och konstitutionella fördrag blir öppen.

I den *enskilda motionen 2006/07:U254 (kd)* lyfter motionären fram behovet av att stimulera en bred nationell diskussion kring Turkiets framtida medlemskap i EU.

EU-nämndens yttrande

EU-nämnden konstaterar att flera av frågorna som behandlas i skrivelsens avsnitt om den övergripande utvecklingen inom EU återkommer i skrivelsens delavsnitt på olika sakområden. EU-nämnden konstaterar att EU-samarbetet under senare år i allt högre grad kännetecknas av sektorsövergripande strategier, handlingsprogram och planer i syfte att nå större samstämmighet på olika politikområden som griper in i varandra. Sådana strategier, program och planer antas av rådet för att sedan på områden där detta är möjligt och lämpligt följas upp av konkreta lagstiftningsärenden på respektive politikområde. EU-nämnden har i sin verksamhet fortlöpande behandlat sådana sektorsövergripande frågor, liksom efterföljande lagstiftningsärenden.

Utskottets överväganden

Utskottet anser att EU är den viktigaste organisationen för att lösa problem som är gemensamma för Europa. Ett EU som är öppet, effektivt och dynamiskt ligger i Sveriges intresse. Enligt utskottets mening är det viktigt att Sverige är en aktiv och konstruktiv part i samarbetet. Det är också viktigt att ansträngningar görs för att förankra den förda politiken. Som framgår på annat håll i detta betänkande har regeringen valt att i bilaga till skrivelsen tydligt och samlat redogöra för beslut i rådet under 2006 som Sverige inte har stött genom att i fem fall rösta nej till förslag som förelagts rådet för omröstning och i två fall lägga ned sin röst.

Under året som gått har EU-samarbetet lett fram till en rad betydelsefulla resultat inom områden som utgör långsiktiga utmaningar för unionen som helhet. Det handlar bl.a. om Lissabonstrategin, EU:s långtidsbudget, samarbetet på miljöområdet och unionens förhållningsätt till globaliseringen. Utskottet förutsätter att Sverige verkar för ett fortsatt utvidgat EU och för en utveckling där EU koncentrerar sig på färre och genuint gränsöverskridande frågor. En översyn av EU:s budget kommer att göras under 2008–2009.

Utskottet är av uppfattningen att utvidgningen är viktig. Sverige har därför från början gett starkt stöd åt utvidgningsprocessen. Utvidgningen är en unik möjlighet att skapa fred och säkerhet i Europa som medför politiska, ekonomiska och miljömässiga fördelar för alla inblandade länder. En större union innebär också bättre möjligheter att skapa en säkrare och tryggare tillvaro för EU:s medborgare. Med fler medlemmar har EU bättre förutsättningar att lösa gemensamma problem och t.ex. bekämpa internationell organiserad brottslighet och människosmuggling. Ett annat tydligt exempel är klimat- och miljöfrågan.

I november 2006 presenterade kommissionen en strategi (KOM/2006/649) för kommande och aktuella utmaningar på utvidgningsområdet. Faktapromemoria 2006/07:FPM29 om kommissionens utvidgningsstrategi och översynsrapporter för Turkiet och västra Balkan har överlämnats till utskottet.

I likhet med förra årets strategi fastslår kommissionen att utvidgningsprocessen vilar på principerna om konsolidering, konditionalitet och kommunikation. Bland annat bekräftas att EU står fast vid de åtaganden som gjorts på utvidgningsområdet men samtidigt är försiktigt med att göra nya åtaganden. Kommissionen lägger också grunden för förbättrad kvalitet i medlemskapsförhandlingarna genom ökad tillämpning av riktmärken. Dessa riktmärken rör nyckelelement i de olika förhandlingskapitlen. De skall tydligt kunna utvärderas under medlemskapsförhandlingarna. Kommissionen betonar också vikten av att tillsammans med medlemsstaterna förbättra dialogen med medborgarna om utvidgningen. Utskottet anser att dialogen med medborgarna om utvidgningen är viktig och anser att såväl regering som riksdag har ett ansvar i denna del. Som ett exempel på detta kan näm-

nas det på Europadagen den 9 maj 2006 genomförda arrangemanget i Riksdagshuset vid vilket Turkiets talman Bülent Arinç höll ett offentligt anförande.

Efter beslut av EU:s ministerråd inleddes anslutningsförhandlingarna med Turkiet den 3 oktober 2005. Förhandlingarna fortsatte under 2006, och den s.k. screeningprocess där kommissionen förklarar EU:s regelverk för Turkiet har i stort sett slutförts. Hittills har dock endast ett kapitel om vetenskap och forskning kunnat slutföras. I november 2006 presenterade kommissionen sin årliga översynsrapport om Turkiet. I rapporten bedöms Turkiet fortsätta att tillräckligt uppfylla Köpenhamnskriterierna.

Av regeringens utrikespolitiska deklaration från februari framgår att regeringen utgår från att såväl reformprocessen i Turkiet som medlemskapsförhandlingarna med Europeiska unionen kommer att fortsätta. Det sägs vidare att ett demokratiskt och dynamiskt Turkiet som fullt ut respekterar individers och minoriteters rättigheter och som är fast förankrat i den europeiska integrationen stärker hela Europa. Efter misslyckandet 2004 med att lösa frågan om Cyperns delning måste förnyade ansträngningar inom FN:s ram understödjas. Turkiet måste leva upp till de åtaganden landet har gjort i fråga om den fulla tillämpningen av tullunionen. Europeiska unionen måste leva upp till sina åtaganden också gentemot norra Cypern. I dessa uppfattningar kan utskottet instämma.

Enligt utskottets uppfattning krävs institutionella förändringar för att EU skall kunna fungera, både i sin nuvarande form och efter framtida utvidgningar. EU behöver ett demokratiskt och effektivt regelverk för att kunna möta framtidens utmaningar. Vid Europeiska rådets möte i juni 2006 beslutades att processen kring det konstitutionella fördraget nu bör fortsätta. Det innevarande tyska ordförandeskapet har i uppdrag av Europeiska rådet att till toppmötet i juni 2007 presentera en rapport om läget kring det konstitutionella fördraget och den möjliga framtida utvecklingen.

Utskottet har, tillsammans med konstitutionsutskottet, kommit överens om att gemensamt inrätta ett sammansatt konstitutions- och utrikesutskott (KUU). Det sammansatta utskottet skall behandla frågan om ett konstitutionellt fördrag för EU, vilket berörs i regeringens skrivelse 2006/07:85 (avsnitt 4). Utskottet anser att det sammansatta utskottet är en viktig del i den parlamentariska förankringen av diskussionerna och besluten om EU:s framtid och ett framtida fördrag. Det bidrar dessutom till en ökad öppenhet i processen.

Med vad som ovan anförts, och med beaktande av faktapromemoria 2006/07:FPM29, anser utskottet att de frågor som motionerna 2006/07:U3 (mp) yrkande 1, 2006/07:U3 (mp) yrkande 11 och 2006/07:U254 (kd) väckt är besvarade. Motionerna avstyrks därmed.

EU:s förbindelser med omvärlden

Skrivelsen

I skrivelsens del 2 (s. 37–79) diskuteras EU:s förbindelser med omvärlden.

Målen med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är bl.a. att skydda unionens gemensamma värden och intressen, stärka unionens säkerhet och främja internationellt samarbete.

EU fortsätter att vara en viktig aktör både internationellt och i våra närområden, vilket visar att medlemsstaterna är mycket samspelade i de flesta utrikespolitiska frågor. I reformarbetet inom FN har EU, med aktiv svensk medverkan, spelat en central roll enligt skrivelsen.

Regeringen anger vidare att EU:s särskilda representanter numera är nio till antalet och spelar en viktig roll i några av världens viktigaste konflikter, bl.a. på Balkan, i Mellanöstern och i Afghanistan.

Den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna gör, enligt regeringen, EU till en efterfrågad global aktör i fredsfrämjande sammanhang. Sverige bidrog med personal i samtliga insatser. I Balkan är EU:s agerande avgörande, och de militära och civila insatserna är omfattande. Även i Afghanistan är EU en viktig aktör och medverkar i den internationella fredsskapande styrkan samt har egna insatser inom rättsområdet. I Kongo har EU haft tre olika insatser, både för att stärka polisen i huvudstaden och att bistå den kongolesiska armén. I Sudan sker ett nära samarbete mellan EU och Afrikanska unionen genom EU:s militära och civila stödsats till Afrikanska unionens observatörsmission.

Även på andra områden, t.ex. Mellanösternkonflikten, har EU, förutom sina fredsfrämjande insatser, spelat en konstruktiv roll inom den s.k. kvartetten (som utöver EU består av Ryssland, USA och FN). EU har inom denna och genom den höge representanten och dennes särskilde representant för fredsprocessen i Mellanöstern – fokuserat på att stoppa våldet och få till stånd en återgång till förhandlingar mellan israeler och palestinier.

Motionerna

Nato och transatlantiskt samarbete

Vänsterpartiet ställer i *kommittémotion 2006/07:U236 (v) yrkande 1* krav på att Sverige både som enskild stat och inom EU, FN och OSSE verkar för att bromsa Natos geopolitiska strävanden. I motionens *yrkande 2* ställer Vänsterpartiet krav på att Sverige både som enskild stat och inom EU, FN, och OSSE även verkar för att Nato upplöses och att USA skall dra tillbaka sina trupper och kärnvapen från Europa.

Ryssland och grannskapspolitiken

I ett flertal motionsyrkanden diskuteras politiken gentemot Ryssland och EU:s grannskapsländer.

Vänsterpartiet begär i *kommittémotion 2006/07:U236 (v)* att Sverige på olika sätt ställer upp som medlare och inom EU, FN, OSSE och i andra sammanhang använder alliansfriheten för att bidra till utvecklingen i Ryssland och i f.d. sovjetrepubliker. I *yrkande 3* sätts fokus på de konflikter som i dag pågår mellan Ryssland och flera f.d. sovjetrepubliker. Avsikten måste vara att garantera dessa staters suveränitet, självständighet och fredliga förbindelser. I *yrkande 4* hävdas att tidigare sovjetrepublikers oberoende måste respekteras. Motionens *yrkande 5* ställer krav på att den ryska regeringen måste förmås att ta ansvar för utvecklingen i Tjetjenien och där få till stånd en fredlig och demokratisk utveckling. Motionens *yrkande 6* hävdar att Sverige som enskild stat och inom EU och OSSE gentemot Ryssland och övriga delar av f.d. Sovjetunionen bör verka för en ändrad politik med lägre privatiseringskrav, arbeta för ett mer jämlikt partnerskap, som kan bidra till att återutveckla och diversifiera Rysslands och de f.d. sovjetrepublikernas ekonomier samt stärka deras förmåga att föra en mer miljövänlig politik. Med *yrkande 8* kräver Vänsterpartiet att Sverige kraftfullt bör verka för att Ryssland och de andra OSS-länderna respekterar de mänskliga rättigheterna.

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 5 (i denna del)* begärs, när det gäller EU:s handelsavtal med Medelhavsländerna, att dessa måste beakta behovet av att liberaliseringar av handeln måste ske långsamt och i flera steg och att berörda länder/regioner måste få möjlighet att skydda sina industrier och sina jordbrukssektorer under en övergång.

Östersjöregionen

I den *enskilda motionen 2006/07:U202 (m)* diskuteras åtgärder för att öka samarbetet i Östersjöregionen. Även i den *enskilda motionen 2006/07:U217 (s)* diskuteras Östersjöområdets roll i det nya Europa.

Sudan

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 4* framhåller Miljöpartiet att utvecklingen i Sudan är allvarlig och att det behövs ett internationellt agerande för den allvarliga krisen i Darfur. Miljöpartiet anser att Sverige måste agera kraftigare och tydligare. Samtidigt är det viktigt att kalla krisen vid dess rätta namn, nämligen ett folkmord. Miljöpartiet beklagar att den nya regeringen inte anammar denna åsikt och agerar i enlighet med de förpliktelser som följer med detta.

Burma

I den enskilda motionen 2006/07:U209 (s) argumenterar motionären för att en konferens bör arrangeras av Sverige för att underlätta kontakt mellan den burmesiska oppositionen och de europeiska ministrar, beslutsfattare och Europaparlamentariker som beslutar kring EU:s gemensamma ståndpunkt om Burma/Myanmar.

Palestinska myndigheten

Miljöpartiet framför i *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 5 (i denna del)* oro över de tankegångar som finns inom EU om påtryckningar gentemot Hamas och att skära ned på biståndet till Palestina till nackdel för det palestinska folket.

EU-nämndens yttrande

Såvitt gäller skrivelsens avsnitt om EU:s förbindelser med omvärlden framhåller EU-nämnden bl.a. Europeiska utvecklingsfonden (EUF), den fond som finansierar utvecklingssamarbetet under Cotonouavtalet (samarbetet med Afrika, Västindien och Stilla havet). EU-nämnden framhåller att det i skrivelsen anges att Europeiska rådet i december 2005 fattade beslut om en tionde europeisk utvecklingsfond (EUF-10). EU-nämnden framhåller vidare att det enligt skrivelsen framgår att rådet (egentligen medlemsstaterna församlade i rådet) undertecknade ett EU-internt avtal där EUF-10 inrättas. Av avtalet framgår bl.a. att rådet skall anta en genomförandeförordning och att beslut om avtalet fattades under år 2006. När det gäller undertecknandet av det EU-interna avtalet har EU-nämnden, enligt yttrandet, informerats om detta. Beträffande kommissionens förslag rörande genomförandeförordningen kan EU-nämnden konstatera att denna inte har, som anges i skrivelsen, beslutats under hösten 2006. Förordningen väntas, enligt EU-nämndens yttrande, behandlas av rådet under 2007.

Utskottets överväganden

Utskottet anser att EU i sina förbindelser med övriga världen skall främja de gemensamma värden som bygger på frihet, demokrati och mänskliga rättigheter. Utskottet konstaterar att en politisk förklaring proklamerades den 25 mars 2007 med anledning av Romfördragets 50-årsjubileum i vilken redovisades vad som uppnåtts i EU-samarbetet, gemensamma värderingar samt framtida utmaningar.

Utskottet anser vidare att EU bör ta sitt globala ansvar för att bidra till en mer rättvis utveckling och fattigdomsbekämpning. Det är utskottets uppfattning att EU även framdeles bör verka för internationell säkerhet och aktivt bidra med fredsfrämjande insatser samt agera till stöd för FN och andra multilaterala organisationer. EU bör agera för att stärka folkkräften.

Utskottet anser att den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken innebär värdefulla möjligheter för medlemsstaterna att agera som en enad kraft i världspolitiken för stabilitet, samarbete och ömsesidig förståelse. EU:s säkerhetsstrategi från år 2003 har en central och vägledande roll för EU:s samarbete inom utrikes- och säkerhetspolitiken. Samarbetet är mellanstatligt till sin karaktär, och beslut fattas i huvudsak med enhällighet. Ett viktigt beslut för ökad effektivitet och profilering inom unionens utrikespolitik var utnämningen 1999 av en hög representant för GUSP. Utskottet tog tillsammans med ledamöter från försvarsutskottet emot EU:s nuvarande höge representant för GUSP, dr Javier Solana, för ett möte i december 2006.

Kommissionen presenterade i juni 2006 rapporten Europa i världen (KOM/2006/278) med förslag på reformer i syfte att förbättra effektiviteten och samstämmigheten i EU:s externa politik. Tonvikten i förslagen ligger på förändringar inom kommissionens organisation och ansvarsområde, men meddelandet innefattar även förslag som berör rådssekretariatet och medlemsstaterna. Till utrikesutskottet har i januari 2007 överlämnats faktapromemorian 2006/07:FPM25, i vilken framgår att regeringen välkomnar kommissionens meddelande och i huvudsak ställer sig positiv till de föreslagna reformerna.

Utskottet noterar att kommissionen redan har börjat genomföra åtgärderna och att det finska ordförandeskapet redan i juli 2006 presenterade en lista över åtgärder som man avsåg genomföra under sitt ordförandeskap och att det inför Europeiska rådets möte i december 2006 presenterade en lägesrapport. Processen fortsätter under det tyska ordförandeskapet.

Även om nu gällande riktlinjer för arbetet med faktapromemorior säger att faktapromemorior skall inkomma senast fem veckor efter kommissionsmeddelandet kan utskottet dela de uppfattningar som förs fram i faktapromemoria 2006/07:FPM25.¹

¹ Enligt gällande regler och praxis skall faktapromemorior skrivas om kommissionens samtliga grön- och vitböcker, ”viktigare” meddelanden och ”viktigare” förslag till rättsakter. Gällande riktlinjer för hur faktapromemorior skall utformas och hanteras finns i betänkande avgivet av 1998 års Riksdagskommitté (Riksdagen inför 2000-talet, 2000/01:RS1) och i Regeringskansliets cirkulär 2 Samråd och information mellan regering och riksdag i EU-frågor. Se också huvudbetänkande avgivet av 2002 års Riksdagskommitté (Riksdagen i en ny tid, 2005/06:RS3) och konstitutionsutskottets betänkanden (2005/06:KU21 och 2006/07:KU3). Några förändringar av riktlinjerna för faktapromemorior föreslås inte.

Utskottet noterar att EU-nämnden i sitt yttrande uppmärksammat en missvisande uppgift i skrivelsen om Europeiska utvecklingsfonden. Utskottet har inhämtat att något beslut inte har fattats om genomförandeförordningen under 2006 såsom anges i skrivelsen.

Nato och transatlantiskt samarbete

Utskottet har tidigare i stort samförstånd, bl.a. i det av riksdagen godkända betänkandet 2005/06:UU18 Vår relation till den muslimska världen i EU:s grannskapsområde (rskr. 2005/06:182–183, konstaterat att det kalla krigets slut väsentligen har sänkt spänningen i det euroatlantiska området. Den påtvingade uppdelningen av Europa har upphört, och länderna i Central- och Östeuropa har återfått sin frihet. Utskottet vill understryka att internationell samverkan och integration är säkerhetsfrämjande i sig. De garantier för demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter och respekt för skydd av minoriteter som följer genom medlemskap i internationella institutioner och organisationer såsom FN, EU, Europarådet och OSSE lämnar viktiga bidrag, anser utskottet, till långsiktig säkerhet och stabilitet såväl regionalt som globalt. Utvidgningen av EU och Nato till att omfatta stater som tidigare ingick i den sovjetiska maktsfären har haft en mycket gynnsam säkerhetspolitisk effekt. Utskottet kan konstatera att Sverige, inte minst inom FN, är en aktiv och solidarisk partner i det internationella samarbetet. Sverige deltar i arbetet med att utveckla EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, har ett aktivt partnerskap med Nato, verkar aktivt inom ramarna för OSSE och i viktiga samarbetsforum i Östersjöregionen samt bidrar med militära resurser vid ett flertal pågående FN-, EU- och Natoleda operationer.

När det gäller frågor om nedrustning och icke-spridning, som uppmärksammas motionsledes, konstaterar utskottet att EU under 2006 fortsatte uppföljningen av den strategi mot spridning av massförstörelsevapen som rådet antog i december 2003. Detta skedde bl.a. genom flera konkreta gemensamma åtgärder och genom att en s.k. icke-spridningsklausul togs in i samarbetsavtalet mellan EU och tredjeland. Utskottet anser, i likhet med regeringens uppfattning såsom den presenteras i regeringens skrivelse (s. 45), att det för Sverige är särskilt viktigt att EU driver en politik för både nedrustning och icke-spridning av massförstörelsevapen.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U236 (v) yrkandena 1 och 2 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Ryssland och grannskapspolitiken

Utskottet anser att utvecklingen i Ryssland är av central betydelse för framtida säkerhet och stabilitet i Europa. Som nation har Sverige naturligt ett intresse av att föra en närmare dialog med Ryssland i en rad olika frågor. Strävan efter fördjupade relationer och ett genuint partnerskap mellan EU

och Ryssland är ett centralt mål i Sveriges Rysslandspolitik. Geografiskt har kontakterna med nordvästra Ryssland inklusive Kaliningrad en särskild betydelse för Sverige.

Utskottet välkomnar strävanden att stärka relationen mellan Ryssland och Europeiska unionen. En sådan relation bör vara baserad på såväl respekt för europeiska värderingar, inklusive respekt för de mänskliga rättigheterna, som på gemensamma intressen. Utskottet konstaterar att detta återspeglas i de s.k. färdplanerna som antagits 2005.

Inom EU är ansträngningarna stora för att få till stånd förhandlingar om en ny överenskommelse om det långsiktiga samarbetet. Ett kommande avtal syftar bl.a. till att skapa ett frihandelsområde mellan Ryssland och EU. Förhandlingar om ett sådant kan inledas efter det att Ryssland blivit medlem i WTO. Sverige och EU stöder Rysslands ambition att bli medlem i världshandelsorganisationen WTO.

Enligt de s.k. färdplaner som antogs 2005 fortsätter dessutom EU att samarbeta med Ryssland på fyra viktiga områden: ekonomi; rättsligt samarbete; utrikespolitik och säkerhet; utbildning, forskning och kultur. Energifrågorna står högt på EU:s dagordning i relationerna med Ryssland.

Det är utskottets uppfattning att regeringen bör verka för att samarbetsavtalet med Ryssland blir ett heltäckande rättsligt ramverk och att överenskommelsen förankras väl i Ryssland och i EU:s medlemsstater. Utskottet anser det angeläget att EU håller samman solidariskt och talar med en röst gentemot Ryssland. Regeringen har utskottets stöd för att verka för detta.

Såvitt särskilt avser utvecklingen i Tjetjenien, vilken uppmärksammats motionsledes, kan utskottet instämma i vad biståndsministern anfört som svar på fråga 2006/07:491. Biståndsministern konstaterade i frågesvaret att utvecklingen när det gäller respekten för de mänskliga rättigheterna har stannat av eller rentav gått bakåt på flera områden i Ryssland. Tjetjenien är ett exempel där situationen vad gäller de mänskliga rättigheterna är fortsatt svår. Också i regeringens utrikespolitiska deklaration från februari berörs utvecklingen i Tjetjenien genom att brott mot de mänskliga rättigheterna i Tjetjenien uppmärksammas.

Att bidra till demokratisk utveckling och ekonomisk integration i närområdet är en av EU:s mest centrala utrikespolitiska uppgifter. EU:s grannskapspolitik, ENP (European Neighbourhood Policy), utformades i samband med att EU utvidgades med tio nya medlemmar 2004. Syftet var att motverka nya skiljelinjer i Europa och främja stabilitet och välbefinnande kring unionens nya gränser genom att stimulera politiska, ekonomiska och sociala reformer i närområdet och fördjupa samarbetet mellan EU och dess grannländer. I dag är ENP ett övergripande instrument som omfattar fleråriga handlingsplaner för Ukraina, Moldavien, Israel, Jordanien, Palestinska myndigheten, Marocko, Tunisien, Armenien, Azerbajdzjan och

Georgien. Handlingsplaner för Egypten och Libanon är under utarbetande, medan ENP ännu inte är aktiverat för Vitryssland, Syrien eller Libyen. Ryssland har valt att stå utanför ENP.

Utskottet anser att grannskapspolitiken bör förstärkas för att mer effektivt bidra till den demokratiska och ekonomiska utvecklingen och välkomnar därför kommissionens meddelande (KOM/2006/726). En faktapromemoria, 2006/07:FPM38, om detta meddelande har överlämnats till riksdagen och utrikesutskottet.

Kommissionen argumenterar i meddelandet för att EU:s grannskapspolitik redan nu kan och bör förstärkas trots att politiken lanserats och de första handlingsplanerna börjat verkställas relativt nyligen. Med en stärkt grannskapspolitik skulle EU mer effektivt kunna stödja kampen mot fattigdom, arbetslöshet och korruption och bidra till en positiv ekonomisk utveckling och förbättrat styrelseskick i närområdet. EU:s erbjudande om samarbete inom ramen för ENP behöver enligt kommissionen fördjupas, i synnerhet på områden av stor betydelse för partnerländerna såsom handel och människors rörlighet.

Kommissionens åtgärdsförslag omfattar sju områden: handel och ekonomisk integration, människors rörlighet, mellanfolkliga kontakter, förstärkt tematiskt, politiskt respektive regionalt samarbete, samt ökad finansiering. Bland annat rekommenderas omfattande frihandelsavtal, avseende både varor och tjänster, som mål för samtliga ENP-länder, handelslättnader för produkter av särskild vikt för ENP-länderna och ökad anpassning till inre marknadens regelverk. Vidare föreslås förenklade viseringsprocedurer, ingående av återtagande- och viseringsförenklingsavtal med samtliga ENP-länder och närmare kontakter mellan icke-statliga grupper på båda sidor samt ökat samarbete mellan lokala och regionala myndigheter. Meddelandet rekommenderar också stärkt samarbete i gränsöverskridande frågor som energi, transport, miljö och folkhälsa, fördjupat engagemang från EU:s sida i regionala, olösta konflikter samt ökat samarbete med Svartahavsregionen.

Vad gäller de ekonomiska ramarna för ENP pekar kommissionen på att det nya finansieringsinstrumentet ENPI i kombination med den europeiska investeringsbanken EIB:s nya mandat för Östeuropa innebär en förstärkning av resursläget. I syfte att öka flexibiliteten i finansieringen och stärka möjligheterna att belöna partnerländers reformansträngningar föreslås att två nya budgetinstrument inrättas inom ENPI:s ram: en s.k. *Governance Facility* (Demokratifaciliteten) samt en s.k. *Neighbourhood Investment Fund* (Investeringsfonden). Medlen i demokratifaciliteten är tänkta att delas ut som additionella bidrag till de partnerländer som tar tydliga steg mot ett gott styrelseskick, medan investeringsfonden är tänkt att bidra till bl.a. ökad mobilisering av mjuka lån till infrastrukturinvesteringar.

Utskottet delar regeringens ståndpunkt som den formuleras i faktagromemoria 2006/07:FPM38. ENP har under sina år i kraft haft en stor betydelse och ett positivt genomslag. En ytterligare förstärkning av grannskapspolitiken är, enligt utskottets uppfattning, dock både möjlig och önskvärd i syfte att stödja demokrati och ekonomisk utveckling i de östliga grannländerna och kring Medelhavet. Samtidigt menar utskottet att det finns ett antal frågetecken och problem med den europeiska grannskapspolitiken som förtjänar att diskuteras. Det är utskottets uppfattning att regeringen, i balansen mellan grannskapspolitikens inriktning på de östliga grannländerna och länderna kring Medelhavet, måste förmå EU att flytta tyngdpunkten så att ett genuint politiskt och ekonomiskt engagemang från unionens sida för länderna i EU:s östra närområde garanteras. Utskottet vill också särskilt framhålla att grannskapspolitiken inte skall ses som en ersättning för de länder som så småningom kan och vill söka medlemskap i EU. Utskottet står fast vid den uppfattning som tidigare framförts, i bl.a. det av riksdagen godkända betänkandet 2005/06:UU10 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen 2005 (rskr. 2005/06:245), att EU:s politik i förhållande till grannländerna Moldavien, Ukraina och Vitryssland bör innehålla ett medlemskapsperspektiv. Enligt unionsfördragets artikel 49 får varje stat som respekterar de grundläggande principer som anges i fördragets artikel 6.1 ansöka om att bli medlem i unionen. Denna princip bör gälla också för EU:s östliga grannstater. Denna utskottets uppfattning framfördes också vid EG-kommissionären Benita Ferrero-Waldners besök i riksdagen i mars 2006.

Mot bakgrund av det ovanstående, och med beaktande av faktagromemoria 2006/07:FPM38, anser utskottet att de frågor motionerna 2006/07:U236 (v) yrkandena 3–6 och 8 samt 2006/07:U3 (mp) yrkande 5 i denna del väckt är besvarade. Motionerna kan därmed avstyrkas.

Östersjöregionen

Utskottet konstaterar att Östersjöområdet är ett av världens ekonomiskt snabbast växande områden och har stor politisk och ekonomisk betydelse för Sverige. Östersjöområdets regeringar samarbetar på en rad olika områden för att utveckla regionen och för att föra folken närmare varandra. Det europeiska samarbetet och utvecklingen kring Östersjön har gjutit nytt liv i det nordiska samarbetet. Också den säkerhetspolitiska dialogen mellan de nordiska länderna har fördjupats. Våra politiska och ekonomiska relationer med Estland, Lettland och Litauen utvecklas fortlöpande.

Utskottet vill i sammanhanget lyfta fram att Sverige under perioden från den 1 juli 2006 till den 30 juni 2007 är ordförande i Östersjöstaternas råd. Enligt vad utskottet inhämtat önskar regeringen inleda en diskussion med övriga länder i rådet om förnyade former för samarbetet inom Östersjöregionen. I det svenska ordförandeskapet har energi och miljö, civil säkerhet samt handel och investeringar prioriterats.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motionerna 2006/07:U202 (m) och 2006/07:U217 (s) väckt är besvarade. Motionerna avstyrks därmed.

Sudan

Utskottet konstaterar, med anledning av den väckta motionen, att utrikesministern i ett svar på interpellation 2006/07:365 nyligen kommenterat frågan huruvida händelserna i Darfur är att betrakta som folkmord. Utrikesministern har också i svar på frågorna 2006/07:109 och 2006/07:638 redogjort för Sveriges, EU:s och det internationella samfundets agerande för att bistå och öka säkerheten för befolkningen i Darfur samt för att uppnå en lösning på konflikten.

Utvecklingen i Darfur och Sudan intar en framträdande plats i svensk utrikespolitik och på det internationella samfundets dagordning. Sverige är, bl.a. genom FN:s särskilda sändebud för Darfur, Jan Eliasson, aktivt engagerat i Europeiska unionens gemensamma diplomatiska ansträngningar.

Utskottet konstaterar vidare att Sveriges samlade bistånd till Sudan, inklusive Darfur, i år kommer att uppgå till nära 350 miljoner kronor. Utskottet konstaterar också att biståndsministern nyligen besökt Sudans konfliktdrabbade region Darfur, huvudstaden Khartoum och staden Juba i södra Sudan och därvid inhämtat uppgifter om den svåra humanitära situationen samt den svenska humanitära hjälpen och biståndsinsatserna.

Utskottet noterar att den allvarliga krisen i Darfurprovinsen i västra Sudan regelbundet har behandlats av rådet för externa relationer och även av Europeiska rådet. Europeiska unionen har ett brett politiskt och humanitärt engagemang i Sudan. EU samarbetar nära med FN och Afrikanska unionen (AU) i den politiska processen. EU bidrar med ett omfattande finansiellt stöd till AU och till Afrikanska unionens observatörsmision (AMIS), genom EU:s militära och civila stödinsats. I den senare bidrar EU bl.a. med militära experter, civilpolis och transporter samt logistik- och kommunikationsexpertis. Det svenska personella bidraget till EU:s stödinsats är omfattande. Sverige har varit drivande för ett starkt politiskt engagemang från EU också i implementeringen av fredsavtalet mellan södra Sudan och Khartoum. Sverige är berett, när det blir politiskt möjligt, att bidra med svensk väpnad styrka i en fredsfrämjande insats i Darfur.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkande 4 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Burma

Utskottet kan dela regeringens uppfattning, såsom den framförs i skrivelsen (s. 77), om att situationen i Burma inger oro. Det internationella samfundet har under lång tid och på bred front sökt förmå militärjuntan i

Burma att förändra sin politik och uppfylla löften om demokratiska reformer. Detta gäller såväl arbetet i Europeiska unionen, som styrs av en gemensam ståndpunkt vilken uppdateras årligen, som i FN där arbete pågår i säkerhetsrådet, i MR-rådet och genom FN:s särskilda sändebud. Vid alla kontakter med företrädare för den burmesiska regimen framför EU sina krav på bl.a. demokratisk utveckling, respekt för de mänskliga rättigheterna och frisläppande av politiska fångar.

Enligt vad utskottet inhämtat, genom bl.a. utrikesministerns svar på fråga 2006/07:615, utgår stöd från svensk sida till bl.a. exilbaserade oppositionella organisationer som arbetar för ett demokratiskt Burma. Härigenom förmedlas kontakter mellan människor i olika samhällssektorer i Burma och omvärlden. Sverige stöder också enskilda organisationer som verkar i Burmas närhet och riktar sig till såväl burmeser bosatta i Burma som burmeser i exil. Utskottet konstaterar att all verksamhet som Sverige och EU bedriver för det burmesiska folket styrs av EU:s gemensamma ståndpunkt, antagen 23 april 2007 och förordning 2006/817, vilken föreskriver att insatser bör genomföras i nära samråd med den lokala civila administrationen och med demokratiska grupper, inklusive National League for Democracy.

Avslutningsvis kan utskottet konstatera att det sedan länge finns en strategi för demokratisering av Burma som ännu inte fått önskvärt resultat. Utskottet beklagar detta. För att nå framgång är det angeläget med samverkan med fler aktörer. Sverige och EU håller nära kontakt med övriga Aseanländer i denna fråga liksom med de större länderna i regionen. Folkvalda parlamentariker har en viktig roll att spela för att skapa opinion och sätta ökat tryck på sina egna regeringar.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U209 (s) väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Palestinska myndigheten

Utskottet avser inte i detta sammanhang att behandla hela den komplexa fråga som fredsprocessen i Mellanöstern utgör. Utskottets överväganden är i stället att se mot bakgrund av motionsledes framförda synpunkter på EU:s förhållningssätt gentemot Hamas och biståndet till den palestinska myndigheten.²Med konstaterande av att skrivelsen redogör för utvecklingen i Mellanöstern under 2006 (s. 66–67) har utskottet dock inhämtat att såväl EU:s som Sveriges bistånd ökade under 2006.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkande 5 i denna del väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

² Den s.k. kvartetten, bestående av EU, Ryssland, USA och FN, har för sitt förhållningssätt utarbetat följande principer: icke-våld, erkännande av Israels rätt att existera och accepterande av befintliga överenskommelser.

Ekonomiska och finansiella frågor

Skrivelsen

I skrivelsens del 3 (s. 80–91) redogör regeringen för ekonomiska och finansiella frågor i EU under år 2006.

Regeringen redovisar i skrivelsen att taket för utgiftsrubrikerna i EU-budgeten under våren 2006 lades fast för tiden 2007–2013. Detta ligger också till grund för de årliga budgetförhandlingarna. Jämfört med Europeiska rådets beslut innebär detta en ökning av budgetramen. En översyn av EU:s budget kommer att göras under 2008–2009. I det arbetet vill regeringen verka för en modern budget som möjliggör för EU att koncentrera sig på färre gränsöverskridande frågor med verkligt mervärde.

Vidare anger regeringen att EU:s budget omfattar Europeiska unionens samtliga förväntade inkomster och utgifter. EU:s gemensamma budgetpolitik finansierar EU:s institutioner och är ett instrument för dess politiska verksamhet. Som nettobetalare har Sverige, enligt regeringen, verkat för en budgetrestriktiv linje och förespråkar en årsbudget med betalningsnivåer som baseras på realistiska prognoser och tillräckliga marginaler för att möjliggöra hantering av oförutsedda händelser. Vidare uppger regeringen att Sverige har verkat för förbättrad budgetdisciplin vid användningen av EU:s medel och på sikt önskar genomföra mer strukturellt inriktade besparingar.

Av skrivelsen framgår också att Sverige fäster stor vikt vid att kommissionen och medlemsstaterna tar ett ansvar för en korrekt användning av EU:s medel och bedriver ett effektivt arbete för att skydda gemenskapens finansiella intressen.

Motionerna

Miljöpartiet anser, i *kommittémotion 2006/07:U3 yrkande 8*, att EU:s budget skall minska och att den under inga omständigheter skall överstiga 1 % av unionens BNI. Redan nu bör regeringen – hemmavid, i EU-sammanhang och tillsammans med likasinnade medlemsländer i EU – ta initiativ till en översyn av områden som det är möjligt att skära ned på eller förändra inriktningen på i syfte att undvika att EU:s nästa långtidsbudget också blir ett bakslag.

Miljöpartiet begär, i *kommittémotion 2006/07:U3 yrkande 9*, att Sverige tar initiativ för att bekämpa oegentligheter i EU.

EU-nämndens yttrande

EU-nämnden tar i sitt yttrande upp EU:s budgetram 2007–2013. EU-nämnden framhåller att den i sitt yttrande över förra årets skrivelse nämnt att en majoritet i EU-nämnden gav regeringen mandat att acceptera det framförhandlade paketet men var kritisk emot den s.k. globaliseringsfonden. Under våren 2006 har EU-nämnden stött regeringens inställning att hålla fast vid Europeiska rådets ramar för budgetplanen 2007–2013 och att prioritera strikta kriterier för användningen av globaliseringsfonden. Av yttrandet framgår vidare att EU-nämnden under våren 2007 i förberedande samtal med företrädare för regeringen har diskuterat den översyn av EU:s budget som enligt budgetöverenskommelsen skall ske 2008–2009.

Av yttrandet framgår vidare att frågan om revisionsrättens kontroll och ansvarsfrihet för unionens allmänna budget har engagerat EU-nämnden, senast inför rådsmötet (Ekofin) i februari innevarande år.

Utskottets överväganden

Vid Europeiska rådets möte i december 2005 fattades beslut om budgetramen för åren 2007–2013, det s.k. finansiella perspektivet. Finansieringsramen är fastställd i förhållande till EU-ländernas samlade bruttonationalinkomst (BNI). Den fleråriga finansieringsramen har ingen rättslig grund i fördragen. Överenskommelsen formaliseras genom ett s.k. interinstitutionellt avtal mellan ministerrådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. Under våren 2006 kom rådet, kommissionen och Europaparlamentet överens om att fastställa det totala utgiftstaket i ett sådant avtal. Överenskommelsen sammanfaller i allt väsentligt med Europeiska rådets beslut. Som framgår av regeringens skrivelse (s. 29) innebär avtalet, jämfört med Europeiska rådets beslut, en viss ökning av budgetramen.

Utskottet konstaterar att avtalet innehåller en uppmaning till kommissionen att genomföra en översyn av budgetens prioriteringar och finansiering. Kommissionen skall också presentera en rapport 2008 eller 2009. Enligt utskottets uppfattning är det angeläget att den planerade budgetöversynen tar konkreta steg framåt för att reformer skall kunna genomföras 2014. Utskottet delar uppfattningen, som framförts motionsledes, att en sådan diskussion bör inledas med en utvärdering och debatt om vad ett framtida EU bör kunna åstadkomma. En sådan debatt kan initieras så snart som möjligt.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07: U3 (mp) yrkande 8 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Revisionsrätten är en av EU:s fem gemensamma institutioner. Dess uppgift är att granska hur EU:s medel används, såväl inom EU:s egna institutioner som i medlemsländerna. Rätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Under revisionen följer revisionsrätten pengarna via EU-institu-

tionerna och de handläggande myndigheterna i medlemsländerna till den slutliga mottagaren. Även mottagarländer utanför EU granskas. Rättens granskningar sker genom inspektioner både vid EU:s institutioner och i medlemsländerna. I medlemsländerna skall undersökningarna ske tillsammans med de nationella myndigheterna, i Sverige t.ex. Riksrevisionen och myndigheter som ansvarar för regional- och strukturstöd. Resultatet av revisionsrättens granskningar redovisas på olika sätt. Årligen presenteras en rapport som innehåller revisionsrättens anmärkningar och rekommendationer samt kommentarer till dessa från kommissionen och berörda institutioner. Rapporten presenteras i Europaparlamentet och skickas till gemenskapens övriga institutioner. Den publiceras också i EU:s officiella tidning och på revisionsrättens webbplats. Samtidigt med årsrapporten lämnas en förklaring till Europaparlamentet och ministerrådet om EU-räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas ”laglighet och korrekthet”. Förklaringen får kompletteras med särskilda bedömningar av de större områdena i EU:s verksamhet. Revisionsrätten ger också löpande ut särskilda rapporter med resultatet av granskningar inom olika förvaltningsområden. Årsrapporten och revisionsrättens andra rapporter utgör underlag för Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet för kommissionens förvaltning av gemenskapens budget. Revisionsrätten har inga befogenheter att pröva frågan om kommissionens ansvarsfrihet för budgeten.

Den 24 oktober 2006 presenterades revisionsrättens årsrapport för år 2005. Rapporten presenterades för Ekofinrådet den 7 november. I det föregående samrådet i EU-nämnden den 27 oktober fördes ingen diskussion om rapporten. Vid nämndens samråd med finansministern den 23 februari diskuterades innehållet i revisionsrättens rapport. Vid samrådet förelåg en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet. Miljöpartiet redovisade en avvikande mening. I finansministerns underlag inför samrådet i EU-nämnden anfördes att regeringen stöder kommissionens arbete med att skapa en gemensam ram för den interna kontrollen. Regeringen är vidare angelägen om att genomförandet går enligt planerna och anser det nödvändigt att kommissionen undanröjer de omfattande problem som revisionsrätten uppmärksammat i internkontrollen av EU-medlen. Enligt regeringen är det även viktigt att medlemsstaterna tar sitt förvaltningsansvar och nationellt vidtar åtgärder som stärker den interna kontrollen av EU-medlen. Utskottet har lätt att instämma i denna bedömning eftersom en stor del av bristerna i uppföljningen ligger hos medlemsländerna. EU:s gemensamma medel hanteras i en betydande omfattning nationellt.

I en rapport från kommissionen i mars (KOM/2007/118) redovisas medlemsstaternas svar på revisionsrättens årsrapport 2005. Kommissionens rapport har överlämnats till finansutskottet. Ekofinrådet återkommer till frågan vid sitt sammanträde i juni.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkande 9 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Rättsliga och inrikes frågor

Skrivelsen

I skrivelsens del 4 (s. 92–121) redogörs för verksamheten inom området för rättsliga och inrikes frågor.

Regeringen uppger i skrivelsen att EU arbetar intensivt med området för frihet, säkerhet och rättvisa. För att förverkliga detta mål samarbetar medlemsstaterna på olika sätt mot t.ex. organiserad brottslighet, penningtvätt och gränsöverskridande handel med narkotika. Arbetet styrs av Haagprogrammet och dess handlingsplan. Sverige deltar aktivt i samarbetet på detta område, särskilt i frågor som rör förbättrat informationsutbyte och principen om ömsesidigt erkännande på straffrättsområdet, där Sverige har varit medförslagsställare till flera viktiga initiativ.

I fråga om människohandel redovisar regeringen att EU i december 2005 antog en handlingsplan mot människohandel. Under våren 2006 drev Sverige frågan om att uppdatera och skärpa handlingsplanen inför fotbolls-VM i Tyskland. Rådet beslutade också om en sådan ändring i juni. Genomförandet av handlingsplanen följs upp kontinuerligt. Vid justitie- och inrikesministrarnas möte i december presenterades en rapport om uppföljningen samt förslag om ytterligare åtgärder, bl.a. upprättande av kontaktpunkter, förstärkt operativt samarbete samt utvecklande av gemensamma riktlinjer för insamling av data.

EU har, enligt skrivelsen, under de senaste åren lagt ökad kraft på arbetet mot terrorism. Grunden för detta arbete finns i den handlingsplan mot terrorism som Europeiska rådet antog omgående efter terroristattackerna i USA i september 2001, i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 samt i den deklaration och nya handlingsplan för att bekämpa terrorism som antogs av Europeiska rådet efter bombdåden i Madrid i mars 2004.

Europeiska rådet antog i december 2005 en övergripande EU-strategi mot terrorism som, med utgångspunkt i tidigare handlingsplan och deklARATIONER, tydligt förklarar EU:s policy, vilka mål som satts upp, hur de skall uppnås, på vilka områden som insatser har vidtagits och vad som prioriteras för framtiden. Dessutom antogs en strategi och handlingsplan för arbetet med att förebygga och bekämpa rekrytering och radikalisering. Dessa dokument har legat till grund för EU:s arbete under 2006, som främst varit inriktat på genomförande av existerande strategier och handlingsplaner, framför allt när det gäller förbättrat informationsutbyte, utveckling av kapacitetsstöd till tredjeländer samt skydd av kritisk infrastruktur. En första uppföljning av strategin mot radikalisering och rekrytering gjordes under hösten.

Målet med det migrationspolitiska samarbetet är, enligt skrivelsen, att skapa en framtida gemensam och enhetlig europeisk flyktingpolitik. Den skall grundas på humanitet och solidaritet och vara byggd på Genèvekon-

ventionen och andra folkrättsliga förpliktelser. Sverige anser att ökat praktiskt samarbete mellan asylmyndigheter leder till ökad kvalitet vid mottagning och asylprövning.

Viseringspolitiken har, enligt regeringen, främst handlat om förhandlingarna om förordningen för informationssystemet för viseringar (VIS). Sverige anser att VIS är angeläget och att ett ikraftträdande av förordningen leder till en harmonisering av medlemsstaternas praktiska verksamhet på området.

Motionerna

Yttrande- och organisationsfrihet

Vänsterpartiet anser, genom *kommittémotion 2006/07:U237 yrkande 1*, att Sverige kraftfullt bör protestera hos Tjeckiens regering mot att det tjeckiska kommunistiska ungdomsförbundet gjorts illegalt. I motionens *yrkande 2* framför Vänsterpartiet att Sverige bör lyfta fram hoten mot organisationsfriheten inom EU.

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 3* berörs en likartad frågeställning om att Miljöpartiet anser att EU:s medlemsländer skall kunna kritisera andra medlemsstater vid brott mot internationella överenskommelser.

EU:s terrorismbekämpning

EU:s terrorismbekämpning behandlas i *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 6*. Miljöpartiet anser att EU:s terrorismlistning av personer och organisationer måste upphöra.

Asyl- och invandringspolitik

Miljöpartiet motsätter sig en harmonisering till det sämre, med ökad restriktivitet, av EU:s asyl- och invandringspolitik. I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 7* framförs också kritik mot EU:s höjda visumkostnader.

Sociala frågor och barnfrågor

Två motioner handlar om barnets rättigheter i EU. I *den enskilda motionen 2006/07:U295 (s)* och i *flerpartimotionen 2006/07:U255 (kd, m, c, fp, v, mp)* hävdar motionärerna att EU kan bidra till att förändra tillvaron för alla de barn som t.ex. utnyttjas, lever på flykt eller diskrimineras i medlemsstaterna. Detta kan ske genom ett ökat fokus på barnets rättigheter och ett starkare samarbete när det behövs. EU kan också bidra till att stärka barnets rättigheter och förbättra barns villkor i andra delar av värl-

den. Motionärerna lyfter särskilt fram arbetet med EU:s konstitutionella fördrag, ett meddelande av kommissionen om barnets rättigheter och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Människohandel och prostitution

Vänsterpartiet efterlyser, i *kommittémotion 2006/07:U262 (v) yrkande 5*, ett omställningsprogram inom EU i syfte att skapa en prostitutionsfri union.

Vänsterpartiet vill, genom *kommittémotion 2006/07:U236 (v) yrkande 7*, att Sverige som enskild stat och inom EU, OSSE och i andra sammanhang verkar för att OSSE-ländernas regeringar uppmärksammar den omfattande trafficking som pågår av kvinnor och barn till Västeuropa och andra länder. Vidare krävs att åtgärder vidtas för att förebygga och motverka trafficking.

EU-nämndens yttrande

När det gäller rättsliga och inrikes frågor lyfter EU-nämnden bl.a. fram viseringsavgifter. Av yttrandet framgår att förutsättningen, enligt EU-nämndens mandat till regeringen, för att Sverige skulle kunna stödja ett beslut att höja avgifterna för Schengenviseringar var att också barn över sex år inkluderades i de grupper som undantas från avgifterna.

Utskottets överväganden

Yttrande- och organisationsfrihet

Den motionsledes uppmärksammade frågan om organisationsfriheten inom EU har också tagits upp i en fråga för skriftligt svar (2006/07:40). Utrikesministern har i svaret framhållit att yttrande- och föreningsfrihet är grundläggande principer i en demokrati som därför bör värnas starkt. Utskottet konstaterar att utrikesministern i frågesvaret vidare anför att den svenska ambassaden i Prag följer ärendets utveckling.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motionerna *2006/07:U237 (v) yrkande 1* och *2006/07:U3 (mp) yrkande 3* väckt är besvarade. Motionerna avstyrks därmed.

EU:s terrorismbekämpning

Inledningsvis vill utskottet konstatera, vilket framgår av skrivelsen, att EU under de senaste åren lagt ökad kraft på arbetet mot terrorism. Grunden för detta arbete finns i den handlingsplan mot terrorism som Europeiska rådet antog omgående efter terroristattacker i USA i september 2001,

genom den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 samt i den deklaration och nya handlingsplan för att bekämpa terrorism som antogs av Europeiska rådet efter bombdåden i Madrid i mars 2004.

När det specifikt gäller EU:s bestämmelser om frysning av tillgångar för personer, företag och organisationer med koppling till terrorism, vilket uppmärksammats motionsledes, gör utskottet följande bedömning.

Genom olika resolutioner av FN:s säkerhetsråd har bl.a. bestämmelser om frysning av tillgångar för personer, företag och organisationer kopplade till bl.a. Usama bin Ladin och al-Qaida och till finansiering av terrorism antagits. FN har instiftat två s.k. sanktionsregimer för att bekämpa terrorism. Båda dessa regelverk innehåller bestämmelser om frysning av tillgångar och förbud mot att tillgängliggöra tillgångar.

Den ena sanktionsregimen, 1267-regimen, är uppbyggd kring resolutioner i FN:s säkerhetsråd¹ och innehåller sanktioner mot Usama bin Ladin, talibaner och al-Qaida samt personer, grupper, företag och enheter som har samröre med dem. För att kontrollera att sanktionerna efterlevs har FN skapat en sanktionskommitté, 1267-kommittén, som även fått i uppdrag att upprätta en lista över dem som träffas av sanktionerna. I 1267-kommittén deltar samma länder som är medlemmar i säkerhetsrådet.

Den andra sanktionsregimen, 1373-regimen, instiftades genom FN:s säkerhetsråds resolution 1373 (2001) som ett svar på attackerna den 11 september 2001. 1373-regimen innehåller sanktioner mot terrorister och terroristgrupper i allmänhet. FN har i detta fall överlåtit åt medlemsländerna själva att peka ut vilka som skall träffas av sanktionerna. FN har skapat en sanktionskommitté även för denna sanktionsregim, Counter-Terrorism Committee (CTC). I CTC deltar samma länder som är medlemmar i säkerhetsrådet.

När säkerhetsrådet antog resolutionerna blev de folkrättsligt bindande. En sådan folkrättslig bundenhet medför dock inte att sanktioner blir direkt tillämpliga i Sverige. EU:s medlemsländer har valt att, så långt det är möjligt, genomföra båda sanktionsregimerna gemensamt. 1267-regimen har genomförts av EU genom en gemensam ståndpunkt (2002/402/GUSP) och en rådsförordning (881/2002). Rådsförordningen innehåller också en lista över dem som träffas av sanktionerna till följd av sanktionskommitténs beslut. Listan är en kopia av den konsoliderade FN-listan och uppdateras av kommissionen så snart en ändring skett i FN:s lista. Listan i rådsförordningen har hittills uppdaterats vid ett 70-tal tillfällen. 1373-regimen har genomförts av EU genom ett lagstiftningspaket bestående av två gemensamma ståndpunkter (2001/930/GUSP och 2001/931/GUSP) samt en rådsförordning (2580/2001). Reglerna om frysning och förbud mot tillhandahållande av tillgångar finns i den gemensamma ståndpunkten 2001/931/GUSP

¹ FN:s säkerhetsråds resolutioner 1267 (1999), 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1456 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1699 (2006), 1730 (2006) och 1735 (2006).

samt i förordning 2580/2001/EG. De personer som skall omfattas av sanktionerna tas upp på listor i bilagor till den gemensamma ståndpunkten respektive rådsförordningen. Listorna beslutas enhälligt av ministerrådet och har uppdaterats vid ett antal tillfällen. De senaste listorna återfinns i de gemensamma ståndpunkterna 2006/380/GUSP och 2006/1011/GUSP och i rådets beslut 2006/379/EG och 2006/1008/EG.

Utrikesministern har nyligen i svar på interpellationerna 2006/07:154 och 191, samt i ett svar på skriftlig fråga 2006/07:374, framhållit att Sverige, liksom Europeiska unionen och många andra länder, under lång tid har framfört kritik rörande brister i rättssäkerheten i 1267-systemet och att regeringen vidhåller denna kritik och aktivt fortsätter att verka för förbättringar. Utrikesministern nämner att Sverige under år 2006 bl.a. gemensamt med Schweiz och Tyskland har initierat ett projekt vars slutrapport gjorts tillgänglig som officiellt FN-dokument (A/60/887). Rapporten visar brister i sanktionssystemen vad gäller bl.a. rättssäkerhet och hänsynen till mänskliga rättigheter och ger förslag till förbättringar beträffande listning, avlistning och omprövning. Rapporten har enligt utrikesministern fått stort genomslag och har utgjort en del av underlaget för den översyn av riktlinjerna för sanktionerna som pågår inom säkerhetsrådets sanktionskommitté. Enligt utrikesministern har sanktionskommitténs översynsarbete påverkats av Sveriges och likasinnade länders engagemang för stärkt rättssäkerhet och har lett till flera förbättringar. Utrikesministern påpekar i sammanhanget att det i dag finns en närmare definition av kriterierna för listning, rätt till humanitära undantag, högre krav på beslutsunderlaget för listningsbeslut och en procedur för avlistning. Dessutom beslutade säkerhetsrådet i december förra året att inrätta en kontaktpunkt för avlistning i FN-sekretariatet, som ger enskilda möjlighet att vända sig direkt till FN för att begära avlistning, något som Sverige länge verkat för. Enligt utrikesministern har således steg tagits mot stärkt rättssäkerhet även om det fortfarande saknas möjlighet till en oberoende och opartisk omprövning av säkerhetsrådets listningsbeslut. Enligt utrikesministern kommer regeringen därför också framgent att ge hög prioritet åt att verka för tillfredsställande rättssäkerhet i 1267-systemet, inklusive stärkta möjligheter till omprövning av säkerhetsrådets beslut.

Utskottet konstaterar att justitieutskottet tidigare har behandlat motionsyrkanden med likartad innebörd som det nu aktuella (se bet. 2005/06:JuU17). Justitieutskottet framhöll att högre rättssäkerhetskrav måste kunna ställas vid riktade sanktioner, vilket den dåvarande regeringen också aktivt internationellt verkat för att uppnå. Justitiesutskottet ansåg mot bakgrund av de folkrättsliga åtaganden Sverige och EU har i förhållande till FN och världssamfundet att denna väg framstod som den i sammanhanget lämpliga. Också i ett nyligen avgivet betänkande (2006/07:JuU8) har justitieutskottet framfört att det är viktigt att regeringen i internationella sammanhang arbetar för att högre rättssäkerhetskrav ställs vid riktade sanktioner.

Utskottet delar de av justitieutskottet, i betänkandena 2005/06:JuU17 och 2006/07:JuU8, framförda uppfattningarna, vilka erhållit riksdagens stöd (rskr. 2005/06:242). Utskottet ser positivt på det arbete som regeringen utför.

EU:s domstol i Luxemburg har i en dom från 2006 kritiserat ministerrådet för avsaknaden av motiv till beslutet om att föra upp en organisation på EU:s lista över terroristorganisationer. Domen har inneburit en ändring av hanteringen i dessa ärenden, såtillvida att organisationer och personer på listan numera får en motivering till listningen. Utskottet välkomnar det ökade inslaget av rättssäkerhet.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07: U3 (mp) yrkande 6 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

EU:s asyl- och invandringspolitik

Utskottet konstaterar, när det gäller frågan om EU:s asyl- och invandringspolitik, att ett av EU:s mål är att utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I april 2004 avslutades det första steget för att uppnå en gemensam europeisk migrations- och asylpolitik. EU:s dåvarande 25 medlemsstater enades om miniminivåer på en rad områden, bl.a. asyl-procedurer, skyddsgrunder, mottagandet av asylsökande och regler för anhöriginvandring. I december 2005 antogs det s.k. asylprocedurdirektivet vars syfte är att föreskriva likvärdiga förfaranden för beviljande och återkallande av flyktingstatus i EU-staterna.

Utskottet konstaterar att socialförsäkringsutskottet tidigare har behandlat motionskrav med samma inriktning som det nu aktuella i betänkande 2005/06:SfU10, varvid förslaget avslogs. Enligt vad utskottet inhämtat har till socialförsäkringsutskottet under allmänna motionstiden 2006 remitterats motioner för beredning med likartad innebörd som den nu aktuella. Dessa motionsförslag bereds för närvarande av socialförsäkringsutskottet. Frågor om en framtida gemensam europeisk asyl- och invandringspolitik har också nära anknytning till förslaget om ett konstitutionellt fördrag för EU. För behandling av sådana frågor har ett sammansatt konstitutions- och utrikesutskott inrättats. Utskottet vill inte föregripa en behandling vare sig i socialförsäkringsutskottet eller i det sammansatta utskottet.

Avslutningsvis kan utskottet instämma i att höjda visumkostnader kan ha negativa effekter på det viktiga kontaktutbytet mellan EU och omvärlden. Utskottet konstaterar, vilket också framgår av regeringens skrivelse, att Sverige vid RIF-rådet den 27–28 april röstade nej till förslaget om att höja avgiften för en Schengenvisering från 35 euro till 60 euro. Orsaken var att det svenska förslaget om att undanta barn under 18 år från viseringsavgift inte vann gehör.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07: U3 (mp) yrkande 7 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Sociala frågor och barnfrågor

Såvitt avser motionsledes uppmärksammade frågor om barns rättigheter konstaterar utskottet att kommissionen i sitt meddelande om strategiska mål för åren 2005 till 2009 ”EU 2010: Ett partnerskap för Europas förnyelse – Väststånd, solidaritet och säkerhet” (KOM/2005/12) angivit barns rättigheter som särskilt prioriterat område inom EU-samarbetet. Kommissionen skriver i sitt meddelande: ”Det effektiva skyddet av barns rättigheter, både mot ekonomisk exploatering och alla former av övergrepp, skall vara ett särskilt prioriterat område och unionen skall i denna fråga vara en förebild för resten av världen.” Som en följd av detta föreslog kommissionen i juli 2006 att en omfattande EU-strategi för barnets rättigheter skulle utvecklas. I den sektorsövergripande strategin för att stärka barnens rättigheter ingår att integrera barns rättigheter i EU:s alla politikområden i enlighet med principerna i FN:s barnkonvention. Vidare syftar strategin till att inrätta effektiva samordningsmekanismer samt att främja kunskap om barns rättigheter och kommunicera den inom EU. Områden som kommissionen särskilt lyfter fram är handel med barn samt barn i deras egenskap av invandrare, asylsökande och flyktingar. Förutom specifika åtgärder, som att inrätta ett EU-gemensamt krisnummer för barn, är avsikten att hänsyn till barns intressen skall genomsyra all EU:s politik. Strategin omfattar såväl EU:s inre politik som politiken gentemot länder utanför EU. Den tar bl.a. sikte på det rättsliga samarbetet, utvecklingssamarbetet, handelspolitiken, utbildning och hälsa. Utskottet har inhämtat att kommissionen avser att publicera en grönbok med en analys av barns situation och rättigheter inom unionen med förslag till ytterligare åtgärder. Grönboken kommer att gå ut på remiss till medlemsländerna. I riksdagen kommer grönboken att bli föremål för ett utlåtande enligt de nya arbetsformer för EU-frågor som trätt i kraft den 1 januari 2007.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motionerna 2006/07:U295 (s) och 2006/07:U255 (kd, m, fp, v, mp, c) väckt är besvarade. Motionerna avstyrks därmed.

Människohandel och prostitution

Människohandel är ett brott med betydande omfattning och förödande konsekvenser. Sedan många år har ett intensivt arbete mot människohandel bedrivits av bl.a. FN och EU. Enligt vad utskottet inhämtat har också regeringen, på såväl nordisk som europeisk nivå, drivit frågor om bekämpande av prostitution och människohandel.

Utskottet kan instämma i att det är viktigt att inom EU bekämpa prostitution och människohandel och kan konstatera att både den nuvarande och tidigare den regeringen har varit särskilt aktiva i detta arbete. Människohandel är ett brott som ofta överskrider nationella gränser och innefattar ursprungsländer, transitländer och destinationsländer. För att hitta hållbara

lösningar måste orsakerna till människohandeln utredas. Arbetet med att bekämpa alla former av människohandel måste också inbegripa olika åtgärder för att motverka den efterfrågan som främjar alla former av utnyttjande av människor och som leder till handel med människor. Arbetet mot prostitution och handel med människor är viktigt för att stärka kvinnors och flickors position i samhället och är dessutom en väsentlig del av arbetet för jämställdhet.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U262 (v) yrkande 5 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Miljö, handel samt jordbruk, fiske och livsmedel

Skrivelsen

I två olika delar av skrivelsen, del 8 och del 9, (s. 195–222) redogör regeringen för frågor om jordbruk, fiske och livsmedel respektive miljö.

Inom miljöområdet finns, enligt regeringen, en omfattande EG-rätt, både med grund i fördragets artiklar om miljöskydd och för att underlätta rörligheten på den inre marknaden. Under året har flera stora miljöfrågor förhandlats inom EU. Särskilt mycket kraft har, uppger regeringen, lagts på att slutförhandla EU:s omfattande kemikalielagstiftning – Reach. Sverige deltog aktivt i förhandlingarna och drev bl.a. frågan om krav på ökad kunskap om kemikalier och skärpta regler för de mest skadliga ämnena. Även frågor om bevarandet av den marina miljön har varit högaktuella under året. Sverige har i dessa förhandlingar drivit frågor om behovet av att definiera gott miljö tillstånd och frågan om att särskilt utsatta marina vatten skall kunna gå före som pilotområden för marin miljö. Klimatfrågor har diskuterats inom EU inför olika forum. En stor och viktig fråga för Sverige har i dessa förhandlingar varit en ny klimatstrategi när Kyotoprotokollet löper ut 2012.

Motionerna

Miljöpartiet anser, enligt *kommittémotion 2006/07:U3 yrkande 10*, att regeringen måste agera nu för att stoppa, alternativt kräva en alternativ dragning av, den planerade gasledningen mellan Ryssland och Tyskland.

I Vänsterpartiets *partimotion 2006/07: MJ390 yrkande 22* framförs krav på att regeringen aktivt skall motverka EU:s nuvarande fiskeriavtal med utvecklingsländer. Detta avtal anses bidra till rovdrift på fiskebestånden.

EU-nämndens yttrande

Av EU-nämndens yttrande framgår bl.a. att EU-nämnden har diskuterat kommande reformeringar av marknadsordningarna för vin, frukt och grönsaker. Sverige röstade i december nej till förslaget om en reformering av marknadsordningen för bananer, vilket föregåtts av flera diskussioner i EU-nämnden. Sverige lämnade även en röstförklaring i samband med omröstningen i rådet.

När det gäller skrivelsens avsnitt om miljö framhåller EU-nämnden i sitt yttrande att regeringen har samrått med EU-nämnden i de frågor som stått på dagordningen inför miljørådets möten, vad gäller både övergripande frågor och enskilda rättsakter.

Utskottets överväganden

Utskottet arrangerade, tillsammans med miljö- och jordbruksutskottet, i december 2006 en offentlig utfrågning om den planerade gasledningen i Östersjön i syfte att inhämta upplysningar bl.a. om det planerade projektet, om det internationella rättsläget för projekt av detta slag och om den svenska tillståndsprövning som krävs.

Utskottet kan mot bakgrund av bl.a. den offentliga utfrågningen konstatera att den i debatten omdiskuterade rysk-tyska gasledningen som planeras genom Östersjön skulle innebära en diversifiering av transportvägarna för gas till Västeuropa. Den påverkar därmed försörjningstryggheten, vilket är bakgrunden till att den givits s.k. TEN-status. Det innebär att den i EU betraktas som ett viktigt infrastrukturprojekt. Utskottet kan konstatera att detta självfallet inte innebär ett konkret godkännande av projektets genomförande, vilket blir avhängigt av den kommande tillståndsprövsprocessen i bl.a. Sverige, där en fullständig och rättvisande miljökonsekvensbeskrivning krävs.

Enligt utskottets mening är det angeläget att Sverige, liksom andra Östersjöstater, granskar projektet från miljösynpunkt enligt havsrättskonventionen, Esbokonventionen och svensk lagstiftning. Olika regler gäller därvidlag för själva gasledningen och för den planerade s.k. serviceplattformen. Förutom miljöaspekter har projektet säkerhetspolitiska aspekter. Transportleder för energi måste t.ex. kunna tryggas mot terroristangrepp och rena krigshandlingar.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkande 10 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

I en motion tas EU:s fiskeriavtal med utvecklingsländer upp. Att förhandla fram och genomföra bilaterala fiskeavtal mellan EU och tredjeländer är en viktig beståndsdel i den gemensamma fiskeripolitiken. Syftet med avtalen är att ge EU:s fiskeflotta tillträde till överskottsbestånd av fisk i tredjeländers vatten och att främja ett ansvarsfullt och hållbart fiske i dessa vatten.

Hur fiskeavtalet ser ut varierar beroende på vilket partnerland det avser. Avtalen med industriländer som har möjlighet att utnyttja sina egna resurser – främst länderna i norra Europa – innebär vanligtvis ett direkt utbyte av kvoter. Däremot ingår EU avtal om fiskepartnerskap med de utvecklingsländer, främst i Afrika och Stillahavsområdet, men även Grönland, som inte utnyttjar sitt fiskbestånd fullt ut och får ekonomisk ersättning mot att EU ges tillträde till deras fiskezoner.

I och med att den gemensamma fiskeripolitiken reformerades 2002 har EU:s avtal med dessa länder stöpts om. Det som en gång var tillträdesarrangemang i utbyte mot ekonomisk ersättning har nu blivit verkliga partnerskap för utveckling av ett hållbart och ansvarsfullt fiske (avtal om

fiskepartnerskap). Avsikten är att hjälpa utvecklingsländerna att utarbeta en egen fiskepolitik som gör att ekonomin utvecklas och att fiskbestånden samtidigt skyddas.

I dessa partnerskapsavtal stärks den politiska dialogen om fisket mellan de båda parterna. En del av den ekonomiska ersättning som följer av avtalet avsätts för stöd till den sektoriella fiskepolitiken i det aktuella landet i avsikt att åstadkomma ett ansvarsfullt och hållbart fiske.

Fiskeavtalen har reformerats och rådet har betonat att ”nivån på de avgifter som gemenskapens redare skall betala för att bedriva fiskeverksamhet skall vara rättvis, balanserad och icke-diskriminerande”. Därför fastställs beräkningsmetoden för de nya avtalen om fiskepartnerskap på grundval av de fiskemöjligheter som EU:s fiskeflotta får. I det sammanhanget tar man hänsyn till de noggranna marknadsundersökningar som gjorts om fångstvärdet för olika arter (för avtal som omfattar flera arter, t.ex. de med Grönland, Mauretanien, Guinea-Bissau, Guinea Conakry och Marocko). Vid beräkningen av den ekonomiska ersättning som EU betalar för avtalen om tonfiskfiske sker fördelningen mellan EU:s budget och fartygsägarna enligt principen 65/35.

Utskottet konstaterar vidare att Fiskeriverket, i samarbete med Sida, redan 2005 och med utgångspunkt i Sveriges nya globala utvecklingspolitik (PGU) tagit fram en rapport om EU:s fiskeriavtal med utvecklingsländer. I rapporten framfördes kritik mot avtalen bl.a. för att de inte främjar en hållbar utveckling av fisket och inte lever upp till FN:s uppförandekod för fiskeavtal. Dåvarande regeringen har i en skrivelse till riksdagen (2004/05:161) tydliggjort att målet med fiskeriavtalen med tredjeland skall vara att främja ett långsiktigt hållbart fiske. I skrivelsen anges också att Sverige arbetar för att de vetenskapliga underlagen samt kontrollen under bilaterala fiskeriavtal skärps. Skrivelsen behandlades av utskottet i det av riksdagen godkända betänkandet 2005/06:UU5 (rskr. 2005/06:24).

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07: MJ390 (v) yrkande 22 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

EU:s institutioner

Skrivelsen

I ett särskilt avsnitt (del 11 s. 248–256) redovisas i skrivelsen samarbetet vad gäller EU:s institutioner m.m.

Regeringen anser, enligt skrivelsen, att EU måste företrädas av moderna, effektiva, öppna och medborgarorienterade institutioner. Sverige fortsatte under året att verka för ökad öppenhet och insyn i EU:s institutioner och för minskade administrationskostnader.

Av skrivelsen framgår vidare att Europeiska rådet i juni beslöt att öka öppenheten i rådets möten. Alla förhandlingar på ministerrådsnivå om lagstiftning som antas enligt medbeslutandeförfarandet skall hållas offentligt, om inte annat beslutas av rådet eller Coreper i enskilda fall. Enligt tidigare bestämmelser och praxis var endast den inledande presentationen samt den avslutande omröstningen offentlig. Praxis innebar på senare tid också att slutförhandlingen i rådet hölls offentligt efter det att Europaparlamentets yttrande lämnats. Vidare framgår det av skrivelsen att inledande förhandlingar på rådsnivå om viktigare lagstiftning som inte antas enligt medbeslutandeförfarande hålls offentligt. Undantag är möjliga i enskilda fall. Åtföljande förhandlingar om sådana lagstiftningsförslag kan ordförandeskapet besluta att hålla öppna, om inte rådet eller Coreper är av annan mening. Tidigare hölls förhandlingar om dessa lagstiftningsförslag inte i offentligheten. Undantag förekom men då i fråga om s.k. öppna debatter. Av skrivelsen framgår även att behovet av s.k. öppna debatter underströks. Debatter om arbetsprogram och rådets övergripande prioriteringar skall hållas offentligt. Alla offentliga debatter och förhandlingar skall sändas över rådets webbplats. De beslutade åtgärderna skulle utvärderas av rådet efter sex månader. Rådssekretariatet har skrivit en rapport där det förklaras hur rådet har genomfört den nya arbetsordningen vad gäller öppenhet. Enligt rapporten har antalet offentliga debatter ökat dramatiskt. Likaså har omröstningen i rådet angivits på tv-skärmar och de relevanta dokumenten i anslutning till de öppna debatterna finns tillgängliga på webbplatsen.

Motionerna

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 12* begär Miljöpartiet att regeringen verkar för ökad öppenhet och insyn inom EU.

Miljöpartiet anser, i *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 13*, att det ur demokratisk synvinkel inte är godtagbart att det material som tillsänds EU-nämnden inför kommande ministerrådsmöten i stor utsträckning enbart är på engelska eller, i vissa fall, på franska.

Miljöpartiet framför vidare, i *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 2*, att det är viktigare vilken politik Sverige för i EU än att vi skall tillhöra kärnländerna.

EU-nämndens yttrande

I yttrandet välkomnar EU-nämnden att rådet ökat öppenheten beträffande rådets möten. EU-nämnden anser det vidare glädjande att handlingsoffentligheten utökats men framhåller vikten av att rådshandlingar som är försedda med EU:s hemligbeteckningar eller olika slags handlingar från EU:s ordförandeskap inte rutinmässigt sekretessbeläggs vid den bedömning som görs enligt den svenska sekretesslagen. Inför de förestående samtalen och förhandlingarna om ett nytt konstitutionellt fördrag är det också ytterst angeläget, enligt EU-nämnden, att handlingar, på samma sätt som i tidigare konvents- och regeringskonferenser, i största möjliga utsträckning är offentliga.

EU-nämnden lyfter i yttrandet också fram språkanvändningen i rådsarbetet. EU-nämnden framhåller i denna del att det i skrivelsen sägs att Sverige har förespråkat en allmänt minskad användning av tolkning. EU-nämnden påminner om att nämnden tidigare vad gäller tolkning till och från svenska vid möten på politisk nivå framhållit att det måste finnas tolkning till och från alla EU:s officiella språk.

När det gäller rådsarbetet i övrigt framhåller EU-nämnden det angelägna i att rådsarbetet organiseras på ett sådant sätt att tillräckligt utrymme ges för nationella parlament att överlägga med sina respektive regeringar före rådsmötena. Enligt EU-nämnden bör regeringen därför verka för att rådets förberedande organ, Coreper, inte äger rum bara någon dag före det aktuella rådsmötet.

Utskottets överväganden

Alltsedan Sveriges inträde som medlem i Europeiska unionen har regeringens arbete varit inriktat på ett framgångsrikt och verkningsfullt samarbete i Sveriges och Europas intresse. En målsättning för regeringens EU-arbete är att genom tidigt agerande och aktivt deltagande i förhandlingsarbetet i rådets förberedande instanser försäkra sig om resultat som gagnar svenska och europeiska intressen.

Utskottet konstaterar att EU-samarbetet under året som gått har lett fram till en rad betydelsefulla resultat inom områden som utgör långsiktiga utmaningar för unionen som helhet. Det handlar bl.a. om Lissabonstrategin, EU:s långtidsbudget, samarbetet på miljöområdet och unionens förhållande

till globaliseringen och ett partnerskap med Afrika. Utskottet har på arbetsgruppsnivå inför den nu aktuella mandatperioden initierat en arbetsgrupp vardera för de två sistnämnda temana.

Det är utskottets uppfattning att regering och riksdag har en viktig roll i det europeiska samarbetet inom unionen. Riksdagens arbetsformer för EU-frågorna har nyligen varit föremål för en omfattande översyn (Riksdagskommittén, 2005/06:RS3, bet. 2005/06:KU21, rskr. 2005/06:333–335, 2006/07:KU3, rskr. 2006/07:25–26). Förankringen av EU-frågorna bland medborgarna har i denna diskussion haft en central roll. Ur demokratisk synvinkel är det att föredra, om än inte alltid möjligt, att handlingar som tillställs riksdagen och dess organ inkommer på svenska redan i de tidiga skedena av EU:s beslutsprocess. De nya arbetsformerna för EU-frågorna har endast varit i kraft sedan årsskiftet. Utskottet förutsätter att dessa framdeles kommer att följas upp och utvärderas också vad avser frågan om handlingar som tillställs riksdagen och dess organ.

När det gäller motionsförslag om offentlighet och öppenhet inom Europeiska unionen kan utskottet förutsätta att regeringen i EU-sammanhang kraftfullt slår vakt om och för fram den svenska synen på offentlighet, öppenhet och insyn. Det gäller t.ex. i det arbete som inletts av kommissionen med att förändra den s.k. öppenhetsförordningen, vilken reglerar allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar och som antogs under det svenska ordförandeskapet år 2001.

Såvitt gäller den av EU-nämnden uppmärksammade frågan om handlingsoffentlighet kan utskottet, i likhet med EU-nämnden, välkomna att handlingsoffentligheten har ökat. Med konstaterande av att sekretesslagen (1980:100), såvitt gäller utrikessekretessen (2 kap. 1 §), har en presumtion för offentlighet ankommer det dock inte på utrikesutskottet att vidare uttala sig om hur sekretesslagen tillämpas av enskilda myndigheter. Utskottet anser, som framgått tidigare i detta betänkande, att det sammansatta utskottet är en viktig del i den parlamentariska förankringen av diskussionerna och besluten om EU:s framtid och ett framtida fördrag. Det bidrar dessutom till en ökad öppenhet i processen.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkandena 2, 12 och 13 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Skrivelsen

Skrivelsen

Enligt 10 kap. 1 § riksdagsordningen skall regeringen fortlöpande informera riksdagen om vad som sker inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen samt varje år till riksdagen lämna en skrivelse med berättelse över verksamheten i Europeiska unionen. Skrivelse 2004/05:85 Berättelse om verksamheten inom Europeiska unionen under 2005 behandlar samtliga samarbetsområden inom EU.

Motionen

I *kommittémotion 2006/07:U3 (mp) yrkande 14* begär Miljöpartiet att kommande skrivelser tydligare anger vilket resultat regeringens agerande haft vid ministerrådsmöten.

EU-nämndens yttrande

EU-nämnden konstaterar i sitt yttrande att skrivelsens utformning och innehåll utgör en värdefull översikt över EU:s hela verksamhet liksom en redogörelse för hur regeringen har agerat i EU. Den utgör därmed ett verktyg som underlättar för riksdagen att utöva sin kontrollmakt.

Flera av de frågor som behandlas i skrivelsen är aktuella under flera år framöver, vilket medför att skrivelsen också är ett viktigt redskap i riksdagens löpande arbete med EU-frågorna. Enligt EU-nämnden framgår det inte av skrivelsen i vad mån regeringsskiftet i oktober 2006 medfört någon ändring av Sveriges politik på EU:s olika sakområden.

EU-nämnden anser vidare att årets skrivelse innehåller en bra och lättillgänglig beskrivning av verksamheten i Europeiska unionen under år 2006. En välkommen nyhet är att alla kapitel i år inleds med en ruta som innehåller en sammanfattning av vilken framgår bl.a. Sveriges insatser och hållning.

Nämnden framhåller i sitt yttrande att det i de fall det i texten redovisas ställningstaganden i specifika ärenden i större utsträckning bör göras åtskillnad mellan *regeringens* uppfattning och *Sveriges* position. Det kan t.ex. gälla hänvisning till faktapromemorior där regeringens position på ett tidigt stadium redovisas som *Sveriges* position trots att den inte hunnit förankras i riksdagen, varför man ännu inte kan tala om *Sveriges* position. EU-nämnden anser också att det kan vara intressant att veta i vilken *sammansättning* och vid vilken *tidpunkt* rådet hanterar en fråga.

Såvitt gäller den samlade redovisningen av beslut i rådet som Sverige inte stött (bilaga 5) välkomnar EU-nämnden att det finns uppgifter om vilket rådsmöte som avses och när detta har ägt rum. EU-nämnden skulle dock gärna se att det framgick tydligare av bilagans inledning att det endast rör sig om *formella* omröstningar och att därför mer informella ställningstaganden inte tas upp.

Vidare har EU-nämnden funnit att delar av informationen i bilagan är missvisande. Luftkvalitetsdirektivet redovisas under rubriken ”nej-röster”. Det framgår dock av texten att Sverige lagt ned rösten och lämnat en röstförklaring, vilket bekräftas av protokollet från rådets (miljö) möte den 23 oktober 2006. Det var också det mandat regeringen fick av EU-nämnden. Det anges även att Sverige lade ned sin röst i rådet för transport, telekommunikation och energi den 11 och 12 december 2006 i frågan om det s.k. begränsningsdirektivet rörande det svårnedbrytbara ämnet PFOS. Av protokollet från rådets möte och notering i en s.k. A-punktlista (en A-punkt föranleder ingen diskussion i rådet) från vecka 49 år 2006 framgår det emellertid att Sverige accepterade kommissionens kompromissförslag, men lämnade en kritisk röstförklaring i rådet.

EU-nämnden anser, enligt yttrandet, att det vore värdefullt om det fanns uppgifter i skrivelsen om de röstförklaringar regeringen avgett i rådet när regeringen lagt ned rösten eller varit emot ett beslut i rådet.

EU-nämnden välkomnar att det i årsboken (bilaga 6) intagits ordförklaringar kring beslutsfattandet. Enligt nämnden hade det dock varit önskvärt om bilagan också tog upp olika typer av beslut inom andra och tredje pelaren.

EU-nämnden anser vidare att det är positivt att årsboken försetts med ett sakregister.

EU-nämnden noterar vidare att det i skrivelsen saknas information om två institutionella frågor som har betydelse för nationella parlament, nämligen kommissionens nya konsultationsförfarande och riktlinjerna för översättning av kommissionens dokument.

Utskottets överväganden

Utskottet konstaterar att skrivelsen, vilken i sig är lagstadgad enligt 10 kap. 1 § riksdagsordningen, i sin nuvarande utformning återspeglar verksamheten i Europeiska unionen under år 2006. Den återspeglar således tiden både före och efter riksdagsvalet i september 2006. Utskottet kan vidare konstatera att de nya arbetsformer för EU-frågor som riksdagen beslutat om och som trätt i kraft från den 1 januari 2007 möjligen påverkar utformningen av nästkommande års skrivelse.

Enligt utskottet utgör skrivelsen en värdefull återrapportering av verksamheten inom EU under året som varit. Skrivelsen fyller en viktig funktion i riksdagens kontrollmakt men har också ett stort värde för den offentliga debatten och möjligheterna att i efterhand följa hur olika frågor har behandlats inom EU. Skrivelsen visar, tillsammans med skriftliga återrapporter till riksdagen från rådsmöten och information i riksdagens kammare av statsministern efter Europeiska rådets möten, på den vikt regeringen lägger vid att förklara och förankra gemensamt fattade beslut nationellt.

Skrivelsens omfattning har varierat över tid. Utskottet vill betona att skrivelsen, sett mot bakgrund av den fortlöpande återrapportering från minister-rådsmöten som sker, har ett gediget omfång, täcker många frågor och ger en god bild av EU-samarbetet. Utökade krav, såsom framförs av EU-nämnden i olika delar, på redovisning i skrivelsen måste vägas mot önskemålet att skrivelsen inte blir alltför omfattande och att den måste kunna framställas med en rimlig arbetsinsats.

Utskottet välkomnar, i likhet med EU-nämnden, att viktigare avsnitt i skrivelsen detta år inleds med en ruta som innehåller en sammanfattning av vilken framgår bl.a. Sveriges insatser och hållning.

Däremot, och något i kontrast till EU-nämnden, kan möjligen behovet av den i bilaga 6 intagna listan över ordförklaringar kring beslutsfattandet inom EU ifrågasättas, särskilt som den i nuvarande utformning inte är fullständig och beaktar samtliga beslutsformer inom t.ex. andra och tredje pelaren.

Utskottet noterar att regeringen i årets skrivelse infört ett sakregister i slutet av skrivelsen och därmed tillgodosett det av utskottet framförda önskemålet i denna del i föregående års betänkande (2005/06:UU10).

Utskottet noterar vidare att regeringen, likt förra året, i bilaga till skrivelsen samlat redovisar beslut i rådet under 2006 som Sverige inte har stött genom att i fem fall rösta nej till förslag som förelagts rådet för omröstning och i två fall lägga ned sin röst. Även i denna del har utskottets önskemål, framförda i betänkande 2005/06:UU10, tillgodosetts såtillvida att nu lämnad redovisning också anger huruvida omröstningen gällt en omröstning med enhällighet, kvalificerad majoritet eller enkel majoritet. Utskottet noterar också att EU-nämnden i sitt yttrande påpekar att det tydligare borde framgå av bilagans inledning att redovisningen endast avser formella omröstningar. Utskottet noterar vidare att EU-nämnden i sitt yttrande också gör gällande att delar av informationen i bilagan är missvisande. Utskottet konstaterar avslutningsvis i denna del, och i likhet med föregående års betänkande (2005/06:UU10), att det skulle vara något svårare att, såsom föreslås motionsledes, finna avvägda kriterier för hur en redovisning av den praktiska aspekten av Sveriges agerande skulle kunna lämnas.

Med vad som ovan anförts anser utskottet att de frågor som motion 2006/07:U3 (mp) yrkande 14 väckt är besvarade. Motionen avstyrks därmed.

Med vad utskottet anført i detta betänkande föreslår utskottet att riksdagen lägger regeringens skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006, i den del som inte gäller avsnitt 4, vilket överlämnats till sammansatta konstitutions- och utrikesutskottet för beredning, till handlingarna.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen, punkt 1 (v, mp)

av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 1. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 11 och avslår motion 2006/07:U254.

Ställningstagande

Väljarna i både Nederländerna och Frankrike har i folkomröstningar röstat nej till förslaget till EU-konstitution. Även Vänsterpartiet och Miljöpartiet är motståndare till den nya EU-konstitutionen. Även om den innehåller ett fåtal positiva inslag, såsom en utträdesparagraf, menar vi att nackdelarna starkt överväger. EU-konstitutionen leder bl.a. till ökad EU-militarisering, mer makt åt EU-systemen och fördragsfäster en viss inriktning på vissa politiska sakområden som i stället borde vara föremål för ett löpande politiskt arbete. Vid EU-toppmötet i juni 2006 beslutades att återigen lyfta fram frågan om EU-konstitutionen och låta det tyska ordförandeskapet, första halvåret 2007, arbeta med frågan. Vänsterpartiet och Miljöpartiet anser givetvis att detta är olyckligt. Även om frågan nu, mot vår vilja, lyfts fram vill vi starkt framhålla att diskussionen måste ske i en öppen process så att man inte bakom lyckta dörrar beslutar om EU:s framtid.

2. Sveriges politik i Europeiska unionen, punkt 2 (mp)

av Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 2. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkandena 1–3.

Ställningstagande

Regeringen anger i skrivelsen att dess mål med EU-politiken är att EU skall ägna sig åt färre och genuint gränsöverskridande frågor. Däremot anges inte på något sätt vad som avses med detta. Under år 2006 har regeringen, enligt bilaga till skrivelsen, endast i ett fåtal fall röstat nej till förslag som förelagts rådet för omröstning och i lika få fall lagt ned sin röst. Någon tydlig prioritering eller avgränsning i regeringens EU-politik framgår varken av skrivelsen eller av utskottsmajoritetens överväganden. Miljöpartiet delar naturligtvis den i skrivelsen framförda, generella, inställningen om att EU skall ägna sig åt färre frågor, men det måste också märkas i den politik som förs. Regeringen måste därför mer aktivt rösta emot förslag som inte ligger i linje med denna inriktning.

Av skrivelsen framgår vidare att regeringen anger som sin ambition att Sverige skall tillhöra kärnländerna inom EU-samarbetet. Inte heller detta utvecklas närmare. För oss i Miljöpartiet är det viktigare vilken politisk åsikt Sverige för fram än att Sverige tillhör kärnländerna inom EU.

3. Transatlantiskt samarbete samt Ryssland och grannskapspolitiken, punkt 3 (v)

av Hans Linde (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i reservation 3. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U236 yrkandena 1–6 och 8.

Ställningstagande

När det gäller frågor om Nato, transatlantiskt samarbete samt Ryssland och EU:s grannskapspolitik vill Vänsterpartiet framhålla följande.

För den som på allvar är intresserad av att åstadkomma en fredlig och demokratisk utveckling i OSSE-länderna, i resten av Europa eller världen i övrigt, är det uppenbart att såväl det västerländska som det ryska maktspelet och manövrerandet med odemokratiska statsledningarna måste upphöra. Ett första steg i denna riktning borde vara att den starkare parten, dvs. väst, gav upp sina ambitioner att isolera och ringa in Ryssland militärt. Först efter att ha angivit en sådan inriktning av sin politik kan det vara möjligt att förmå Ryssland att upphöra med sitt maktspel mot andra stater inom OSS. Det skulle även kunna ge en möjlighet att förmå Ryssland att ta kritiken mot det brutala Tjetjenienkriget på allvar.

Sveriges position, som både väst- och EU-land och alliansfri stat, gör att Sverige skulle kunna spela en positiv roll för att få en sådan utveckling till stånd. Vänsterpartiet anser därför att Sverige, både som enskild stat och inom EU, FN och OSSE, bör verka för att Natos geopolitiska strävanden begränsas och att USA:s trupper och kärnvapen dras tillbaka från Europa. I förlängningen bör vi även verka för att Nato upplöses. Sverige borde erbjuda sig som medlare och inom EU, FN, OSSE och i andra sammanhang använda sin alliansfrihet för att försöka bidra till att lösa de konflikter som i dag pågår mellan Ryssland och flera f.d. sovjetrepubliker i syfte att garantera alla dessa staters suveränitet, självständighet och fredliga förbindelser. Sverige borde dessutom verka för att bl.a. Ryssland, EU och USA skall respektera tidigare sovjetrepublikers oberoende och avstå från att på olika sätt försöka styra deras politiska utveckling utifrån. Slutligen vill vi att Sverige erbjuder sig som medlare och utnyttjar sin ställning som alliansfri stat för att försöka förmå den ryska regeringen att ta ansvar för utvecklingen i Tjetjenien och där få till stånd en fredlig och demokratisk utveckling.

Vidare är det Vänsterpartiets uppfattning att Sverige, som enskilt land och inom EU och OSSE, bör verka för en ändrad politik gentemot Ryssland och övriga delar av det f.d. Sovjetunionen. I en sådan politik, med lägre privatiseringskrav, bör inriktningen vara ett mer jämlikt partnerskap som kan bidra till att återutveckla och diversifiera Rysslands och de f.d. sovjetrepublikernas ekonomier samt stärka deras förmåga att föra en mer miljövänlig politik för en hållbar utveckling.

I dagsläget agerar inte minst de ryska myndigheterna för att inskränka organisationsfriheten, både för inhemska och internationella, demokratiska organisationer. Mot detta måste Sverige kraftfullt protestera. Likaså måste Sverige kraftigt protestera mot de brutala övergreppen i Tjetjenien och inom försvarsmakten. Mord på journalister och kränkningar av fackliga rättigheter är exempel på andra oacceptabla förhållanden. Men Sverige kan bara uppnå trovärdighet och respekt för denna kritik i Ryssland om man gör upp med den inkonsekventa politik som hittills förts mot landet. Sverige bör därför som enskild stat och inom EU, FN och OSSE kraftfullt verka för att Ryssland och de andra OSSE-länderna respekterar de mänskliga rättigheterna.

4. EU:s handelsavtal, punkt 4 – motiveringen (v) av Hans Linde (v).

Ställningstagande

Vänsterpartiet kan dela motionsledes framförda uppfattningar om EU:s handelsavtal med Medelhavsländerna. Det finns särskild anledning att uppmärksamma risken att Medelhavsländernas marknader inte är konkurrenskraftiga nog att stå emot yttre konkurrens, vilket kan leda till

avindustrialisering och ökad arbetslöshet. Det kan i sin tur ytterligare äventyra stabiliteten i regionen. Vänsterpartiet anser att internationella handelsfrågor skall genomsyras av ett socialt perspektiv, ett ekologiskt perspektiv och ett jämställdhetsperspektiv. I utformningen av internationella handelsavtal måste därför fattigdomsbekämpning, en hållbar utveckling och rättvisa stå i fokus, vilket inte är fallet i de handelsliberaliseringar som EU i dag försöker genomföra. Vänsterpartiet är därför kritiskt till liberaliseringen av EU:s handel, oavsett om den sker snabbt som utskottets majoritet anser eller långsamt som det uttrycks i yrkandet.

5. EU:s handelsavtal, punkt 4 (mp)

av Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 5. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 5 i denna del.

Ställningstagande

När det gäller EU:s handelsavtal med Medelhavsländerna förhandlar man nu om frihandel, dvs. ett ömsesidigt öppnande av ländernas marknader. De tidigare samarbetsavtalen innebar ett ensidigt marknadsöppnande från EU:s sida. Medelhavsländernas marknader har hittills i hög grad varit skyddade, och risken finns att dessa ännu inte är konkurrenskraftiga nog att stå emot yttre konkurrens, vilket kan leda till avindustrialisering och ökad arbetslöshet, vilket i sin tur ytterligare äventyrar stabiliteten i regionen. Miljöpartiet menar därför att liberaliseringen av EU:s handel måste ske långsamt och i flera steg och att berörda länder och regioner måste få möjlighet att skydda sina industrier och sina jordbrukssektorer under en övergångstid.

6. Sudan, punkt 6 (mp)

av Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 6. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 4.

Ställningstagande

När det gäller utvecklingen i Darfurprovinsen i västra Sudan delar Miljöpartiet regeringens uppfattning att utvecklingen är allvarlig och att det behövs ett internationellt agerande. Miljöpartiet anser att Sverige måste agera kraftigare och tydligare. Det är samtidigt viktigt att kalla krisen vid dess rätta namn, nämligen ett folkmord. Det är beklagligt att den nya regeringen inte anammar denna åsikt och agerar i enlighet med de förpliktelser som följer med detta.

7. Burma, punkt 7 (v)

av Hans Linde (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 7. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2006/07:U209.

Ställningstagande

Burma är sedan länge en militärdiktatur och omfattande och allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna äger rum. Vänsterpartiet delar motionsledes framförda krav på regeringen att aktivt verka för demokrati och mänskliga rättigheter i Burma. Ävenledes om kontakter med den burmesiska oppositionen är av stor vikt kan det ifrågasättas om det ankommer på riksdagen att skapa ett formaliserat forum eller arrangera en konferens för sådana kontakter. Regeringen måste ta initiativ för att stärka kontakten och utbytet mellan EU och dess medlemsstater å ena sidan och den burmesiska oppositionen å andra sidan.

8. Palestinska myndigheten, punkt 8 (v, mp)

av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 8. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2006/07:U3 yrkande 5 i denna del.

Ställningstagande

I januari 2006 hölls demokratiska parlamentsval på de ockuperade palestinska områdena. EU:s förhållningssätt till den palestinska myndigheten har starkt påverkat också det palestinska folket. Meckaöverenskommelsen om en palestinsk samlingsregering är därför positiv och innebär en möjlighet att det palestinska samhället enas. Förbindelserna med den palestinska samlingsregeringen bör normaliseras.

9. EU:s budget, punkt 9 (mp)

av Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 9. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkandena 8 och 9.

Ställningstagande

Frågan om EU:s långtidsbudget 2007–2013 var en av EU:s största stridsfrågor under 2005. Ett beslut fattades slutligen vid EU-toppmötet i mitten av december. Miljöpartiet anser att EU:s budget skall minska. Under inga omständigheter får den överstiga 1 % av unionens BNI. Det är oacceptabelt att EU:s föräldrade och miljövidriga jordbrukspolitik fortfarande tillåts ta så stora summor i anspråk som den gör. Uppgårelsen, som samtliga partier utom Miljöpartiet ställt sig bakom, innebär att EU:s budget ökar istället för att minska, att Sverige fortsätter att vara nettobetalarare samt att den kritiserade globaliseringsfonden inrättas. Skrivningarna om en framtida översyn av budgeten är otillräckliga.

För att undvika risken att EU:s nästa långtidsbudget också blir ett bakslag anser Miljöpartiet att regeringen redan nu borde ta initiativ till en översyn av budgeten. Syftet med en sådan översyn kan vara att identifiera områden att skära ned på och/eller förändra inriktningen på. En översyn bör göras inom ramen för EU-samarbetet, men också i Sverige och tillsammans med likasinnade länder i EU-kretsen. Översynsarbetet måste vara långsiktigt och påbörjas nu.

Den 24 oktober 2006 kom revisionsrätten med sin årsrapport för budgetåret 2005. Återigen kunde inte revisionsrätten lämna ett uttalande utan reservation om de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. Skälet är den fortsatt stora förekomsten av fel. Miljöpartiet menar att det är förvånande att regeringen inte agerar kraftfullare mot bakgrund av revi-

sionsrättens årsrapport och tar tydliga initiativ för att bekämpa oegentligheter i EU. Miljöpartiet menar att Sverige borde agera mer konsekvent och inte ge EG-kommissionen ansvarsfrihet.

10. Yttrande- och organisationsfrihet, punkt 10 (v)

av Hans Linde (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 10. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U237 yrkandena 1 och 2.

Ställningstagande

Rätten att organisera sig i politiska organisationer slås fast i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna. I Tjeckien, ett av EU:s medlemsländer, har inrikesministeriet upplöst och förbjudet det kommunistiska ungdomsförbundet (KSM). Vänsterpartiet anser att det är viktigt att den svenska regeringen uppmärksammar situationen och kraftfullt agerar för att säkerställa rätten att organisera sig i Tjeckien samt protesterar mot beslut att olagligförklara KSM. Vänsterpartiet anser vidare att regeringen inom EU bör ta initiativ till en diskussion om hoten mot organisationsrätten inom EU:s medlemsstater.

11. EU:s terrorismbekämpning, punkt 11 (v, mp)

av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 11. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 6.

Ställningstagande

Terrorismen måste naturligtvis bekämpas. Men, enligt Vänsterpartiet och Miljöpartiet, offras rättssäkerheten och de mänskliga rättigheterna i terrorismbekämpningens namn. De åtgärder som vidtas mot terrorismen riskerar att bli kontraproduktiva. Vi ser därför med oro på den antagna lagstiftning där rättssäkerhetsaspekter inte blivit tillgodosedda i tillräckligt stor utsträckning. Den terrorstämpling av personer och organisationer som i dag sker i EU:s regi måste upphöra. Den eller de som har begått ett brott skall natur-

ligtvis stå till svars och dömas för detta. Däremot vänder vi oss mot att personer och organisationer riskerar att terroriststämplas på oklara grunder. Det finns i dag ingen enhetlig definition av vad terrorism är, så risken för godtycke vid terroriststämpling är stor. Gränsen mellan vanliga brott och terroristbrott är otydlig. Sverige borde ta efter det norska exemplet och inte längre ansluta sig till terroristlistningen av personer och organisationer.

12. Asyl- och invandringspolitik, punkt 12 (v)

av Hans Linde (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 12. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2006/07:U3 yrkande 7.

Ställningstagande

Vänsterpartiet anser att EU:s beslut om höjda visumkostnader är mycket olyckligt. Ökade kostnader innebär de facto att det blir omöjligt för fattiga människor att kunna besöka länderna inom EU. Även om regeringen röstade emot detta förslag i EU, vilket framgår av bilaga till skrivelsen, bör Sverige verka för sänkta visumkostnader.

13. Asyl- och invandringspolitik, punkt 12 (mp)

av Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 13. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 7.

Ställningstagande

Miljöpartiet menar att EU:s restriktiva flyktingpolitik bygger upp högre murar mot omvärlden. Miljöpartiet vill ha generösa asyl- och flyktingregler, och vi motsätter oss en harmonisering av EU:s asyl- och invandringspolitik med ökad restriktivitet.

Miljöpartiet anser att EU:s beslut om höjda visumkostnader är mycket olyckligt. Ökade kostnader innebär de facto att det blir omöjligt för fattiga människor att kunna besöka länderna inom EU. Miljöpartiets kritik har

framförts såväl i motioner som i samrådet i EU-nämnden. Miljöpartiet välkomnar att regeringen, vilket framgår av bilaga till skrivelsen, röstade emot förslaget i EU, även om våra röster inte avgjorde frågan.

14. Människohandel och prostitution, punkt 14 (v)

av Hans Linde (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 14. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2006/07:U236 yrkande 7 och 2006/07:U262 yrkande 5.

Ställningstagande

EU-länderna är eniga om att handeln med kvinnor och barn för sexuell exploatering skall stoppas. Engagemanget för hur man skall komma åt rekryterare och transportörer går inte att ta miste på. Däremot är det fortfarande kontroversiellt att koppla ihop människohandel för sexuella ändamål och prostitution, och den sista och avgörande länken i kedjan, sexköparen, lämnas i fred.

I flera EU-länder, t.ex. Tyskland, Österrike och Grekland, går utvecklingen i fel riktning och tvärtemot den FN-konvention och de tillhörande protokoll som samtliga EU-länder och EG-kommissionen undertecknat. Vänsterpartiet anser därför att det inom EU:s ram bör skapas en fond för ekonomisk omställning. Principen kan vara densamma som tillämpas vid jordbrukets omställningsstöd. Vänsterpartiet föreslår att riksdagen begär att regeringen i EU driver frågan om ett omställningsprogram för de länder som har legaliserat prostitution eller som är på väg att göra det, i syfte att skapa ett prostitutionsfritt EU.

En särskilt allvarlig följd av det sociala moraset i f.d. Sovjetunionen är den omfattande trafficking som följt i spåren av det sovjetiska sammanbrottet. IOM (International Organization of Migration) uppskattar att det handlar om 500 000 kvinnor och barn. Skrupulösa kriminella och män i väst utnyttjar denna situation till att kunna göra stora pengar på sexhandel. Medvetenheten om dessa problem har ökat de senaste åren men fortfarande görs alldeles för lite åt detta.

Sverige bör därför som enskild stat och inom EU, OSSE och i andra sammanhang verka för att uppmärksamma OSSE-ländernas regeringar på den omfattande trafficking som pågår av kvinnor och barn till Västeuropa och andra länder och kräva att åtgärder vidtas för att förebygga och motverka detta.

15. Gasledning mellan Ryssland och Tyskland, punkt 15 (v, mp)
av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 15. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkande 10.

Ställningstagande

En aktuell fråga under året har varit den planerade gasledningen mellan Ryssland och Tyskland som planeras att gå förbi Gotland på Östersjöns botten. Inför EU-toppmötet i juni 2006 framhöll f.d. statsminister Persson en kritisk uppfattning kring gasledningen och att vi inte behövde naturgas i Sverige. Med den nya regeringen är det fortfarande oklart vad Sveriges och regeringens position är i frågan.

Projektet klassades som ett prioriterat projekt inom EU:s program för trans-europeiska energinätverk (TEN-E) redan på 1990-talet. Denna status bekräftades sommaren 2006. Miljöpartiet och Vänsterpartiet anser att utrikes- och näringsministrarna har lämnat motstridiga besked till EU-nämnden om vad TEN-E-statusen innebär för Sveriges möjligheter att agera. I handlingsplanen för EU:s program för samarbete inom Östersjöregionen, den s.k. nordliga dimensionen, anges att ett viktigt element i gasledningsprojektet är möjligheten att dra en gren till Sverige söder om Stockholm. Det här är beslut som den svenska regeringen gett klartecken till. Den prioriterade statusen innebär att projektet ges stora möjligheter till stöd från EU. Stödet kan vara både politiskt och ekonomiskt. Den svenska regeringen har varit noga med att påpeka att projektet måste bära sig kommersiellt och inte kommer att få ekonomiskt stöd från svenska staten.

Från Miljöpartiets och Vänsterpartiets sida anser vi att regeringen måste agera nu, innan det blir för sent att stoppa projektet eller kräva en alternativ dragning.

16. EU:s fiskeriavtal, punkt 16 (v, mp)
av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 16. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:MJ390 yrkande 22.

Ställningstagande

Fiskepolitik är en global rättvisefråga. EU:s nuvarande fiskeriavtal med utvecklingsländer bidrar till rovdrift på fiskebestånden och måste stoppas. Vänsterpartiet anser att EU inte ska subventionera fjärrfisket. Att utnyttja fattiga länders fiskbestånd när de egna vattnen är utfiskade är inte förenligt med internationell solidaritet, folkrättsliga principer eller hållbar utveckling.

17. EU:s institutioner m.m., punkt 17 (v, mp)

av Hans Linde (v) och Bodil Ceballos (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservation 17. Därmed bifaller riksdagen motion 2006/07:U3 yrkandena 12–14.

Ställningstagande

Öppenhet och insyn har varit centrala frågor i den svenska debatten om EU, men behandlas inte särskilt omfattande i skrivelsen, trots den politiska enighet som sagts råda om dessa frågor. Även om vissa måttliga steg har skett inom EU i riktning mot ökad öppenhet återstår mycket att göra. Vänsterpartiet och Miljöpartiet menar att det är av avgörande betydelse att de länder som önskar öppenhet inom EU med kraft verkar för detta. Därför måste regeringen kraftfullt engagera sig i arbetet för ökad öppenhet inom EU.

Som ett led i arbetet med ökad öppenhet borde regeringen se över hur öppenheten och insynen i EU-frågorna i Sverige kan öka. Det är t.ex. inte acceptabelt att riksdagens EU-nämnd inte har tillgång till handlingar som regeringen skickar till EU:s övriga medlemsländer inom ramen för t.ex. Coreper. Det är inte heller acceptabelt att material som tillställs EU-nämnden inför samrådet med regeringen i stor utsträckning inte är översatt till svenska. Ur demokratisk synvinkel är detta oacceptabelt. Språkkunskaper skall inte utgöra ett kriterium för möjligheten att fungera som folkvald. Ett mer aktivt agerande från regeringens sida för att åtgärda problemet efterlyses.

Framtiden får utvisa om riksdagens beslut förra året om en ny ordning för hanteringen av EU-frågor i riksdagen innebär en förbättring eller inte. Vår uppfattning är dock att arbetet med EU-frågor måste bli mer öppet.

Vänsterpartiet och Miljöpartiet välkomnar att regeringen i detta års skrivelse i en bilaga redogör för i vilka frågor Sverige har röstat nej, respektive lagt ned sina röster, i ministerrådet, samt att man även kortfattat

redogör för varför detta har skett. Vi välkomnar också att motionsledes framförda önskemål under förra riksmötet har blivit tillgodosedda såtillvida att regeringen i skrivelsen anger om det gällt omröstningar gällande enhällighet, kvalificerad majoritet eller enkel majoritet, samt vilken praktisk effekt Sveriges agerande haft. Avslutningsvis är det vår uppfattning att skrivelsen i större utsträckning bör ange om regeringen vid sitt agerande inom EU fått något gehör för olika ståndpunkter som framförts.

Särskilt yttrande

EU:s budget, punkt 9 (v)

Hans Linde (v) anför:

Vänsterpartiet är och har varit starkt kritisk till hanteringen och omfattningen av EU:s budget. Vi ser stora och grundläggande brister i budgetsystemets uppbyggnad och menar att flera av de områden som i dag finansieras på EU-nivå borde återföras till den nationella nivån. Vi hade därför önskat en kraftig minskning av den totala budgeten. Vänsterpartiet är kritiskt till de stora satsningarna på en otidsenlig jordbrukspolitik som inte syftar till en ekologiskt hållbar utveckling. Vänsterpartiet är även starkt kritiskt till satsningar på ett gemensamt försvars-, asyl- och invandringssamarbete samt de enorma administrativa kostnaderna. Revisionen inom EU är i dag i behov av översyn.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006.

Följdmotion

2006/07:U3 av Ulf Holm m.fl. (mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att EU ska ägna sig åt färre och genuint gränsöverskridande frågor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att det är viktigare vilken politik Sverige för i EU än att vi ska tillhöra kärnländerna.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att EU:s medlemsländer ska kunna kritisera andra medlemsstater vid brott mot internationella överenskommelser.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om krisen i Sudan som innebär ett folkmord.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om EU:s handelsavtal om biståndet till Palestina.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om EU:s terrorlista.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om asyl- och visumfrågor.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om EU:s budget.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att Sverige måste ta initiativ för att bekämpa oegentligheter i EU.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om gasledningen mellan Ryssland och Tyskland.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att den kommande processen kring EU:s framtid blir öppen.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att verka för ökad öppenhet och insyn inom EU.

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om bristen på handlingar på svenska till EU-nämnden.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att kommande skrivelse tydligare bör ange vilket resultat regeringen haft i de särskilda politiska åsikter som man fört fram vid ministerrådsmöten.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2006

2006/07:U202 av Kent Olsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder för ökat samarbete i Östersjöregionen.

2006/07:U209 av Magdalena Streiffert (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att en konferens bör arrangeras av Sverige för att underlätta kontakt mellan den burmesiska oppositionen och de europeiska ministrar, beslutsfattare och Europaparlamentariker som beslutar kring EU:s ”Common position on Burma/Myanmar”.

2006/07:U217 av Christer Adelsbo m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om Östersjöområdets roll i det nya Europa.

2006/07:U236 av Hans Linde m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige både som enskild stat och inom EU, FN och OSSE bör verka för att bromsa Natos geopolitiska strävanden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige både som enskild stat och inom EU, FN, och OSSE bör verka för att även Nato upplöses och för att USA ska dra tillbaka sina trupper och kärnvapen från Europa.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige bör erbjuda sig som medlare och inom EU, FN, OSSE och i andra sammanhang använda sin alliansfrihet för att försöka bidra till att lösa de konflikter som i dag pågår mellan Ryssland och flera f.d. sovjetrepubliker, i syfte att garantera alla dessa staters suveränitet, självständighet och fredliga förbindelser.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige bör erbjuda sig som medlare och som medlem av EU, FN och OSSE verka för att såväl Ryssland som

- EU, Nato och USA respekterar tidigare sovjetrepublikers oberoende och avstå från att på olika sätt försöka att utifrån styra deras politiska utveckling.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige bör erbjuda sig som medlare och inom EU, FN och OSSE utnyttja sin ställning som alliansfri stat för att försöka förmå den ryska regeringen att ta ansvar för utvecklingen i Tjetjenien och där få till stånd en fredlig och demokratisk utveckling.
 6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige som enskild stat och inom EU och OSSE bör verka för en ändrad politik gentemot Ryssland och övriga delar av det f.d. Sovjetunionen med lägre privatiseringskrav, arbeta för ett mer jämlikt partnerskap, som kan bidra till att återutveckla och diversifiera Rysslands och de f.d. sovjetrepublikernas ekonomier samt stärka deras förmåga att föra en mer miljövänlig politik.
 7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige som enskild stat och inom EU, OSSE och i andra sammanhang bör verka för att OSSE-ländernas regeringar uppmärksammar den omfattande trafficking som pågår av kvinnor och barn till Västeuropa och andra länder och kräva att åtgärder vidtas för att förebygga och motverka trafficking.
 8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige inom EU, FN och OSSE kraftfullt bör verka för att Ryssland och de andra OSS-länderna respekterar de mänskliga rättigheterna.

2006/07:U237 av Hans Linde m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige kraftfullt bör protestera hos Tjeckiens regering mot illegaliseringen av det tjeckiska kommunistiska ungdomsförbundet, KSM.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige i EU-forum bör lyfta fram diskussion om hoten mot organisationsfriheten inom EU.

2006/07:U254 av Alf Svensson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av att stimulera en bred nationell diskussion kring Turkiets framtida medlemskap i EU.

2006/07:U255 av Rosita Runegrund m.fl. (kd, m, fp, v, mp, c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om barnets rättigheter i EU.

2006/07:U262 av Josefin Brink m.fl. (v):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen i EU bör driva frågan om ett omställningsprogram i syfte att skapa ett prostitutionsfritt EU.

2006/07:U295 av Monica Green och Fredrik Lundh (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om barnets rättigheter i EU.

2006/07:MJ390 av Lars Ohly m.fl. (v):

22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen aktivt bör motverka EU:s nuvarande fiskeriavtal med utvecklingsländer, då detta avtal bidrar till rovdrift på fiskebestånden.

BILAGA 2

Yttrande från EU-nämnden

Verksamheten i Europeiska unionen under 2006 (skr. 2006/07:85)

Till utrikesutskottet

Utrikesutskottet har den 20 mars 2007 beslutat att ge EU-nämnden tillfälle att yttra sig över regeringens skrivelse 2006/07:85 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2006.

EU-nämnden behandlar i detta yttrande – liksom i tidigare yttranden – dels vissa övergripande frågor som gäller skrivelsens innehåll och regeringens samråd med riksdagen, dels vissa av de frågor som redovisas i skrivelsen och som nämnden velat särskilt uppmärksamma.

Regeringens skrivelse

I skrivelsen om verksamheten i Europeiska unionen under 2006 behandlas Europeiska unionens övergripande utveckling (del 1), unionens förbindelser med omvärlden (del 2), ekonomiska och finansiella frågor (del 3) samt rättsliga och inrikes frågor (del 4). Vidare behandlas unionens övriga politikområden (delarna 5–10). Slutligen redogörs för unionens institutioner m.m. (del 11).

I bilagor redogörs också för mål och domar avgjorda av EG-domstolen och EG-domstolens förstainstansrätt samt för pågående s.k. överträdelseärenden rörande Sverige. Vidare finns en bilaga i vilken det redogörs för beslut i Europeiska unionens råd som Sverige inte stött och en bilaga med ordförklaringar kring beslutsfattandet samt ett sakregister.

EU-nämnden

Allmänna synpunkter på innehållet i skrivelsen

Enligt 10 kap. 6 § regeringsformen skall regeringen fortlöpande informera riksdagen och samråda med organ som utses av riksdagen om vad som sker inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen. Enligt 10 kap. 1 § riksdagsordningen skall regeringen varje år till riksdagen lämna en skrivelse med berättelse över verksamheten i Europeiska unionen. Regeringen skall dessutom redovisa sitt agerande i EU för riksdagen. Den första skrivelsen lämnades i mars 1996, och detta är således den tolfte skrivelsen som lämnas till riksdagen.

EU-nämnden bereddes tillfälle att yttra sig över skrivelsen för första gången våren 1999 och har därefter yttrat sig över varje års skrivelse. Också i år kan det konstateras att skrivelsens utformning och innehåll utgör en värdefull översikt över EU:s hela verksamhet liksom en redogörelse för hur regeringen har agerat i EU. Den utgör därmed ett verktyg som underlättar för riksdagen att utöva sin kontrollmakt.

Viktiga sakfrågor på rådets dagordning som tas upp i skrivelsen har behandlats av EU-nämnden. Flera av de frågor som behandlas i skrivelsen är aktuella under flera år framöver, vilket medför att skrivelsen också är ett viktigt redskap i riksdagens löpande arbete med EU-frågorna. EU-nämnden kan konstatera att det inte framgår av skrivelsen i vad mån regeringsskiftet i oktober 2006 medfört någon ändring av Sveriges politik på EU:s olika sakområden.

Allmänt anser EU-nämnden att årets skrivelse innehåller en bra och lättillgänglig beskrivning av verksamheten i Europeiska unionen under år 2006. En välkommen nyhet är att alla kapitel i år inleds med en ruta som innehåller en sammanfattning av vilken framgång bl.a. Sveriges insatser och hållning.

Nämnden framhöll i förra årets yttrande över skrivelsen att i de fall det i texten redovisas ställningstaganden i specifika ärenden bör det i större utsträckning göras åtskillnad mellan *regeringens* uppfattning och *Sveriges* position. Det kan t.ex. gälla hänvisning till faktapromemorior där regeringens position på ett tidigt stadium redovisas som *Sveriges* position trots att den inte hunnits förankras i riksdagen, varför man ännu inte kan tala om *Sveriges* position.

EU-nämnden har också tidigare framhållit att det kan vara intressant att veta i vilken *sammansättning* och vid vilken *tidpunkt* rådet hanterar en fråga. I de flesta fall framgår det av sammanhanget vilka ministrar som är berörda men ibland är det oklart. I årets skrivelse tycks rådssammansättning liksom tidpunkt anges på flera ställen men det förefaller inte ha skett genomgående, särskilt inte vad gäller de ministerråd som behandlar ett flertal olika sakområden (t.ex. konkurrenskraftsrådet och rådet för sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvårds- samt konsumentfrågor, det s.k. EPSCO-rådet).

EU-nämnden noterar att det även i årets skrivelse finns en samlad redovisning av beslut i rådet som Sverige inte stött (bilaga 5) och välkomnar att det numera finns uppgifter om vilket rådsmöte som avses och när detta har ägt rum. EU-nämnden skulle dock gärna se att det framgick tydligare av bilagans inledning att det endast rör sig om *formella* omröstningar och att därför mer informella ställningstaganden inte tas upp, som var fallet när Sverige den 13 november 2006 på rådet för utbildning, ungdom och kultur inte ställde sig bakom rådets allmänna riktlinje i fråga om direktivet om television utan gränser (se avsnittet om utbildning, ungdom och kultur – del 10).

EU-nämnden saknar i frågan om höjd avgift för Schengenvisering en hänvisning till regeringens samråd med EU-nämnden den 21 april 2006, där regeringen fick mandatet att endast stödja beslutet om det undantog barn under 18 år; i annat fall skulle regeringen enligt mandatet rösta nej.

Vidare har EU-nämnden funnit att delar av informationen i bilagan är missvisande. Luftkvalitetsdirektivet redovisas under rubriken ”nej-röster”. Det framgår dock av texten att Sverige lagt ned rösten och lämnat en röstförklaring, vilket bekräftas av protokollet från rådets (miljö) möte den 23 oktober 2006. Det var också det mandat regeringen fick av EU-nämnden (se avsnittet om miljö – del 9). Det anges även att Sverige lade ned sin röst på rådet för transport, telekommunikation och energi den 11 och 12 december 2006 i frågan om det s.k. begränsningsdirektivet rörande det svårnedbrytbara ämnet PFOS. Av protokollet från rådets möte och notering i en s.k. A-punktlista (en A-punkt föranleder ingen diskussion i rådet) från vecka 49 år 2006 framgår emellertid att Sverige accepterade kommissionens kompromissförslag, men lämnade en kritisk röstförklaring i rådet.

EU-nämnden anser att det vore värdefullt om det fanns uppgifter i skrivelserna om de röstförklaringar regeringen avgett i rådet när regeringen lagt ned rösten eller varit emot ett beslut i rådet. Denna hänvisning saknas bl.a. för en GMO-fråga, som togs upp i rådet för jordbruksfrågor den 18 september 2006, där regeringen lämnade en röstförklaring i samband med att den lade ned sin röst.

En välkommen nyhet är att det i årsboken (bilaga 6) intagits ordförklaringar kring beslutsfattandet. Det hade dock varit önskvärt om bilagan också tog upp olika typer av beslut inom andra och tredje pelaren. En annan positiv nyhet är att årsboken nu försetts med ett sakregister, vilket underlättar användningen avsevärt.

I skrivelsen nämns inte två institutionella frågor som har betydelse för nationella parlament, nämligen kommissionens nya konsultationsförfarande och riktlinjerna för översättning av kommissionens dokument. EU-nämnden kommenterar dock dessa frågor nedan under rubriken EU:s institutioner (avsnitten 47.2 och 47.9).

Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen (del 1)

I kapitlet redogörs övergripande för det svenska EU-samarbetet, Europeiska rådet under 2006, utvidgningen, reflektionsperioden och det konstitutionella fördraget, EU:s budgetram 2007–2013, Lissabonstrategin samt för halvtidsöversynen av programmet för genomförande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Flera av frågorna återkommer också i skrivelsens delavsnitt på de olika sakområdena. EU-nämnden kan konstatera att EU-samarbetet under senare år i allt högre grad kännetecknas av sektorsövergripande strategier, handlingsprogram och planer i syfte att nå större samstämmighet på olika politikområden som griper in i varandra. Sådana strategier, program och planer antas av rådet för att sedan på områden där detta är möjligt och lämpligt följas upp av konkreta lagstiftningsärenden på respektive politikområde. EU-nämnden har i sin verksamhet fortlöpande behandlat sådana sektorsövergripande frågor, liksom efterföljande lagstiftningsärenden.

EU-nämnden har liksom tidigare år, under bred politisk enighet, ägnat stor uppmärksamhet åt den fortsatta utvidgningen av unionen. Vid flera tillfällen, särskilt inför Europeiska rådets möten, har EU-nämnden diskuterat förslaget från vissa medlemsländer om att EU:s integrationskapacitet eller absorptionskapacitet skall utgöra ett nytt medlemskapskriterium. I EU-nämnden har rått samsyn kring ståndpunkten att en sådan kapacitet måste beaktas i anslutningsprocessen men att det inte får användas som en förevändning för att sätta upp nya villkor och hinder för denna process.

I fråga om Rumänien och Bulgarien framhålls i skrivelsen att Sverige har valt att inte införa några särskilda övergångsregler för arbetskraft från Bulgarien och Rumänien.

Beträffande skrivelsens redogörelse för reflektionsperioden och det konstitutionella fördraget har EU-nämnden behandlat denna fråga dels inför det informella utrikesministermötet i maj 2006, dels inför Europeiska rådets möte i juni 2006. Under Europeiska rådets möte hade EU-nämnden telefonkontakt med den dåvarande svenske utrikesministern om utkastet till ordförandeskapets slutsatser om bl.a. den fortsatta behandlingen av det konstitutionella fördraget. De två spår som det redogörs för i skrivelsen, nämligen att utnyttja de möjligheter befintliga fördrag erbjuder samt att en rapport skulle läggas fram för Europeiska rådet under första halvåret 2007, diskuterades i detalj i EU-nämnden vid detta tillfälle.

I juni 2006 genomförde EU-nämnden i samarbete med Kommittén för EU-debatt ett seminarium med rubriken ”Har EU reflekterat klart?”

I skrivelsen nämns också att en politisk förklaring skall antas den 25 mars 2007 i Berlin för att högtidlighålla 50-årsdagen av undertecknandet av Romfördragen. EU-nämnden har vid olika tidpunkter under våren 2007 informerat om de olika element som nu ingår i den s.k. Berlindeklarationen som proklamerades den 25 mars 2007.

EU:s budgetram 2007–2013 beskrivs i skrivelsen. Det formella beslutet fattades under våren 2006 men hade dessförinnan behandlats av Europeiska rådet i december 2005. Som nämns i EU-nämndens yttrande över förra årets skrivelse gav en majoritet i EU-nämnden regeringen mandat att acceptera det framförhandlade paketet men var kritisk emot den s.k. globaliseringsfonden som inte nämns i årets skrivelse. Under våren 2006 har EU-nämnden stött regeringens inställning att hålla fast vid Europeiska rådets ramar för budgetplanen 2007–2013 och att prioritera strikta kriterier för användningen av globaliseringsfonden.

EU-nämnden har under våren 2007 i förberedande samtal med företrädare för regeringen också diskuterat den översyn av EU:s budget som enligt budgetöverenskommelsen skall ske 2008–2009.

Lissabonstrategin har behandlats av EU-nämnden ett flertal gånger under året, bl.a. inför Europeiska rådets vårtoppmöte. Regeringen fick stöd bl.a. för att framhålla ett tydligt integrerat jämställdhetsperspektiv, energieffektivitet, frihandel och budgetdisciplin samt en konkurrenskraftig energimarknad och miljömässig hållbarhet. Grundläggande i den svenska ståndpunkten är att energipolitiken på EU-nivå inte skall påverka medlemsstaternas behörighet att själva bestämma om vilket energilag de väljer att satsa på. Energifrågorna och den externa dimensionen av energipolitiken har stått i fokus under hela året. Under hösten 2006 har regeringen valt att fokusera på de ekonomiska delarna av Lissabonstrategin, vilket en majoritet i EU-nämnden har stött. En viktig fråga under hösten har också varit innovationsfrågorna och förslaget om ett europeiskt teknologiskt institut (ETI, se avsnittet om konkurrenskraftsfrågorna – del 6). En stor fråga har också varit EU:s nya strategi för hållbar utveckling.

Slutligen behandlas i denna del av skrivelsen arbetet med att åstadkomma ett område för frihet, säkerhet och rättvisa – det s.k. Haagprogrammet. En halvtidsöversyn av detta program har ägt rum under året och har framför allt gällt ett effektivare beslutsfattande på det s.k. tredjepelarsområdet. I denna fråga har EU-nämnden stött regeringens inställning att en övergång till majoritetsbeslut bör göras genom en fördragsändring men att det redan nu går att effektivisera rådets arbetsformer.

Vidare nämns i skrivelsen den strategi för yttre förbindelser i rättsliga och inrikes frågor som rådet antog i december 2005 och vars syfte var att öka effektiviteten och samstämmigheten i de yttre förbindelserna inom och mellan olika politikområden inom EU. EU-nämnden har fortlöpande informerats om denna strategi.

EU:s förbindelser med omvärlden (del 2)

Under denna rubrik behandlas i skrivelsen huvudsakligen frågor som berör regeringens samråd med EU-nämnden inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) och handelspolitiken. Rådet, och

därmed EU-nämnden, har kontinuerligt följt utvecklingen i olika länder och organisationer. Utöver regeringens sedvanliga samråd med nämnden inför rådet för Allmänna frågor och yttre förbindelser (GAERC) ägde även ett skriftligt samråd rum inför GAERCrådets extrainsatta möte den 29 juli med anledning av den då upptrappade konflikten mellan Israel och Libanon.

Som framhålls i skrivelsen (avsnitt 8.9) har EU använt alltmer s.k. riktade sanktioner som ett utrikespolitiskt instrument för att påverka regimer i tredje-länder. Under 2006 har EU genomfört FN-sanktioner, infört självständiga sanktioner eller förstärkt, förlängt eller moderniserat de befintliga sanktionerna mot bl.a. Burma, Elfenbenskusten, Kongo, Libanon, Liberia, Moldavien, Nordkorea, Uzbekistan, Vitryssland och Zimbabwe. Skriftligt samråd med regeringen har ägt rum kontinuerligt under året när dessa sanktioner har aktualiserats.

Som anges i skrivelsen (avsnitt 8.10) har EU tagit ett stort antal initiativ för att förstärka EU:s förmåga att hantera konsekvenserna av de naturkatastrofer och terroristattacker som inträffat de senaste åren. Det är medlemsstaterna som ansvarar för hanteringen av nödsituationer på sitt territorium eller för bistånd till sina medborgare utomlands. Europeiska unionen kan dock i en anda av aktiv solidaritet spela en roll genom att samordna en politisk åtgärd och genom att hjälpa till att organisera och samordna tillgängliga resurser, om unionen ombeds att göra detta. Frågan om skydd och beredskap inom ramen för gemenskapsmekanismen för räddningstjänst tas också upp i skrivelsen (avsnitt 21). Hur denna mekanism förhåller sig till kris och katastrofberedskapen på utrikes- och säkerhetspolitikens område förefaller oklart. EU-nämnden efterlyser därför förtydliganden om hur frågorna om katastrofberedskap och räddningstjänst samordnas inom EU. Europeiska utvecklingsfonden (EUF) är den fond som finansierar utvecklingssamarbetet under Cotonouavtalet (samarbetet med Afrika, Västindien och Stilla havet). I skrivelsen anges att Europeiska rådet i december 2005 fattade beslut om att en tionde europeisk utvecklingsfond (EUF-10) skall skapas och att denna liksom tidigare fonder skall placeras utanför den reguljära EU-budgeten. I skrivelsen anges vidare att rådet (eg. medlemsstaterna församlade i rådet) undertecknade ett EU-internt avtal där EUF-10 inrättas. Av avtalet framgår bl.a. att rådet skall anta en genomförandeförordning och att beslut om avtalet togs under år 2006. När det gäller undertecknandet av det EU-interna avtalet har EU-nämnden informerats om detta. Beträffande kommissionens förslag rörande genomförandeförordningen kan EU-nämnden konstatera att denna inte har, som anges i skrivelsen, beslutats under hösten 2006. Förordningen väntas behandlas av rådet under 2007.

Ekonomiska och finansiella frågor (del 3)

I skrivelsen under denna del redogörs för bl.a. miniminivåer för punktskatter på alkohol (avsnitt 13.3). Kommissionen lämnade i september ett förslag om

inflationssuppräkning av minimiskatter på alkohol inom EU med 31 % från år 1993. Förslaget avser öl, andra jästa drycker än vin och öl, mellanklassprodukter (starkvin) och etylalkohol (sprit). Förslaget behandlades vid två tillfällen i november 2006. En enig EU-nämnd gav sitt fulla stöd för att acceptera förslaget om att höja minimiskatterna och framhöll samtidigt att Sverige utifrån ett folkhälsoperspektiv skulle förhandla om en skattesats även för vin, en fortlöpande inflationssuppräkning och för att reglerna blir så tydliga som möjligt.

EU-nämnden har också fortlöpande behandlat bl.a. en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, en ny strategi för den finansiella tjänstesektorn, åtgärder mot skattebedrägeri, budgetens inkomster (s.k. egna medel) samt uppföljning av Lissabonstrategin. Samtliga dessa frågor kommer att fortsatt diskuteras under år 2007.

Rättsliga och inrikes frågor (del 4)

I detta avsnitt redogörs för grundläggande rättigheter, civilrättsligt och straffrättsligt samarbete och tullsamarbete, visering, asyl och invandring samt samarbete om skydd och beredskap (räddningstjänst). Regeringen har informerat och samrått med EU-nämnden om viktigare frågor som behandlats under året av rådet för rättsliga och inrikes frågor (RIF).

Beträffande programmet Grundläggande rättigheter och medborgarskap (avsnitt 17.2) som är en del av ramprogrammet Grundläggande rättigheter och rättvisa kan EU-nämnden konstatera att denna fråga för första gången stod på rådets dagordning i december 2006. Det förstnämnda programmet avsågs att behandlas som A-punkt i rådet för rättsliga och inrikes frågor, men behandlades som A-punkt senare i december i rådet för jordbruk och fiske, då en s.k. allmän inriktning beslutades. EU-nämnden har visserligen haft tillgång till skriftligt underlag i frågan inför RIF-rådets möte i december och behandlat en del av frågan i samband med programmet Daphne (Kamp mot våld) inför det s.k. EPSCOrådet i november 2006, men det är inte tillfredsställande att viktiga finansieringsprogram behandlas av rådet som enbart A-punkter. EU-nämnden skulle därför gärna se att regeringen inte medverkar till att sådana frågor förs upp på rådets dagordning som A-punkter.

Programmet Grundläggande rättigheter och medborgarskap har samband med två övriga ramprogram på området för rättsliga och inrikes frågor, nämligen programmet för Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (se avsnitt 20.1.2) samt programmet för Säkerhet och skydd av friheter (som inte nämns i skrivelsen). Det sistnämnda programmet och programmet för Grundläggande rättigheter och rättvisa ingår i frågan om nya finansieringsramar för perioden 2007–2013. EU-nämnden efterlyser en samlad redogörelse för dessa ramprogram och dess underprogram, hur de skall finansieras och hur de förhåller sig till EU:s långtidsbudget för 2007–2013.

I skrivelsen redogörs för arbetet med EU:s byrå för grundläggande rättigheter, och det framhålls särskilt att Sverige har agerat för att byrån skall få mandat att verka inom ramen för EU:s polisiära och straffrättsliga arbete. I december fick regeringen emellertid EU-nämndens stöd för att ställa sig bakom en kompromiss som i denna del innebär att byrån inte får ett sådant mandat men att medlemsstaterna frivilligt kan använda byråns expertis också när det gäller de polisiära och straffrättsliga frågorna. När det gäller samarbetet mellan Europarådet och EU på bl.a. demokratiområdet och det demokratiforum som nämns i skrivelsen och som Sverige förbereder, kan nämnas att detta forum skall inledas i riksdagen den 13 juni 2007.

I skrivelsen redogörs för innehållet i direktivet om lagring av trafikdata (avsnitt 19.2.1) och genomförandet av detta. Direktivet, som initierats av bl.a. den svenska regeringen, har under tidigare år medfört omfattande diskussioner i EU-nämnden. EU-nämnden behandlade rådets och Europaparlamentets överenskommelse om direktivet i början av året och fick då information om att direktivets tillämpningsområde skall utvärderas regelbundet och att regeringen hade begärt möjlighet till en förlängd genomförandetid.

Frågan om viseringsavgifter har, som nämnts, behandlats av EU-nämnden. Förutsättningen för att Sverige kunde stödja ett beslut att höja avgifterna för Schengenviseringar var enligt EU-nämndens mandat till regeringen att också barn över sex år inkluderades bland de grupper som undantas från avgifterna.

På området för skydd och beredskap har EU-nämnden behandlat det förslag om EU-finansiering av räddningstjänstinsatser som tas upp i skrivelsen.

Sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård, (del 5)

I skrivelsen under denna del redogörs för bl.a. tillväxt och sysselsättning, arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor, jämställdhet, folkhälsa samt hälso- och sjukvårdsfrågor.

Det kan konstateras att regeringen har samrått med EU-nämnden vad gäller frågor som har aktualiserats under år 2006 inom området. Ett flertal frågor har behandlats av EU-nämnden flera gånger under förhandlingarnas gång i rådet. Vissa frågor har också givit upphov till mer omfattande diskussioner, såsom översynen av direktivet om arbetstidens förläggning (avsnitt 23.2.1). Vid vårtoppmötet om Lissabonstrategin i mars 2006 antogs den jämställdhetspakt som tidigare presenterats på svenskt initiativ vid det informella toppmötet i oktober 2005 (avsnitt 24.2).

Beträffande grönboken om arbetsrätt (avsnitt 23.1.3) informerades EU-nämnden den 24 november. Frågan kommer att sträcka sig över flera ordförandeskap.

Konkurrenskraftsfrågor (del 6)

Under avsnittet konstateras att frågor om den inre marknaden, inklusive fri rörlighet, immaterialrätt, näringspolitik och konsumentpolitik, redovisas. Dessutom redogörs i avsnittet för frågor om turism, innovation och forskning, regional- och strukturfrågor samt skogspolitik.

Under året har bl.a. det s.k. tjänstedirektivet diskuterats mer omfattande i EU-nämnden, dels inför rådsmöten om konkurrensfrågor, dels inför Europeiska rådets möten.

En annan fråga som har behandlats flera gånger i EU-nämnden är, som framgått ovan, inrättandet av ett europeiskt tekniskt institut (ETI). Förslaget från kommissionen presenterades i oktober och ett antagande förväntas under år 2007.

När det gäller handlingsplanen för skog har regeringen fått stöd i EU-nämnden om att skogspolitik framför allt bör vara en nationell fråga. Skriftliga kommentarer har överlämnats från regeringen till kommissionen om förtydliganden i genomförandet.

Transporter, elektroniska kommunikationer och energi (del 7)

I skrivelsen ges en utförlig redovisning av arbetet med ett samlat grepp på energipolitikens tre ben, dvs. försörjningstrygghet, hållbarhet och konkurrenskraft (avsnitt 38). I mars 2006 diskuterades bl.a. en ny energipolitik som ett inspel till Europeiska rådets möte. I skrivelsen nämns att Sverige har prioriterat energieffektiviseringsåtgärder, aktivt prioriterat frågan om bioenergi och varit drivande i fråga om liberaliseringen av energimarknaderna. Energi-frågorna har under år 2006 fått, som framgått, stor aktualitet och diskuterats ingående i EU-nämnden, både inför rådets möten och inför Europeiska rådets möte i mars.

I skrivelsen redogörs också för transeuropeiska nät för energi (avsnitt 38.4.1), en fråga som fått stor uppmärksamhet under året. Bakgrunden är den planerade tysk-ryska gasledningen som ingår som ett projekt av europeiskt intresse i de av rådet och Europaparlamentet antagna riktlinjerna för sådana nät. Regeringen har samrått med EU-nämnden inför besluten om allmän riktlinje i juni 2004 och politisk överenskommelse i juni 2005. Det huvudsakliga syftet med de nya riktlinjerna var att integrera de nya medlemsländerna i samarbetet. Det slutliga beslutet i juli 2006, som med vissa ändringar bekräftade de tidigare överenskommelserna, antogs av rådet (konkurrenskraft) som en s.k. A-punkt.

Jordbruk och fiske och livsmedel (del 8)

Förslaget om en ny förordning för ekologiska produkter har behandlats flera gånger under året av rådet. Rådet enades om en allmän inriktning i december. Diskussioner i EU-nämnden har bl.a. gällt märkning och import av ekologiska produkter.

Vidare har EU-nämnden diskuterat kommande reformeringar av marknadsordningarna för vin, frukt och grönsaker. Sverige röstade i december nej till förslaget om en reformering av marknadsordningen för bananer, vilket föregåtts av flera diskussioner i EU-nämnden. Sverige lämnade även en röstförklaring i samband med omröstningen i rådet.

Frågor om landsbygdsutveckling har diskuterats under hela året och tre olika förordningar har antagits.

När det gäller fiskenäringen antogs i oktober en politisk överenskommelse om torskvoter för Östersjön för år 2007.

Miljö (del 9)

Regeringen har samrått med EU-nämnden i de frågor som stått på dagordningen inför miljørådets möten, både vad gäller övergripande frågor och enskilda rättsakter. Frågor av övergripande karaktär har varit t.ex. Lissabonstrategin och hållbar utveckling (avsnitten 43.2.1 och 43.2.2).

Inför miljørådets möten har längre diskussioner bl.a. förts om GMO. Regeringen fick EU-nämndens stöd att lägga ned sin röst och ange en röstförklaring inför antagandet av nytt luftkvalitetsdirektiv.

Utbildning, ungdom och kultur (del 10)

Under denna rubrik behandlas i skrivelsen frågor rörande utbildning, ungdom och kultur. Regeringen har informerat och samrått om de frågor som stått på dagordningarna.

Förslaget till ett nytt TV-direktiv har diskuterats vid ett par tillfällen under året (se även avsnittet om Allmänna synpunkter på innehållet i skrivelsen). Inför rådets antagande av en allmän riktlinje i november skedde en votering i EU-nämnden. En majoritet av ledamöterna stödde då regeringens ståndpunkt, nämligen att inte stå bakom den kompromiss som förelåg inför rådets möte.

EU:s institutioner m.m. (del 11)

I avsnittet redogörs, liksom i tidigare års skrivelser, för institutionernas och olika organs verksamhet samt för öppenhet och insyn, personalpolitik i EU:s institutioner samt svenska språket och regelförenkling. I årets skrivelse finns också ett avsnitt om EU-språkvårdens utveckling. Som tidigare redogörs

också för mål i EG-domstolen och EG:s förstainstansrätt samt för pågående överträdelseärenden.

Europeiska unionens råd (avsnitt 47.1)

Öppenheten och språkanvändningen i rådsarbetet beskrivs i detta avsnitt. Öppenheten tas också upp i skrivelsen i samband med redogörelsen för Europeiska rådets möte i juni 2006 (avsnitt 2). EU-nämnden välkomnar att rådet ökat öppenheten beträffande rådets möten. Sedan ändringar i riksdagsordningen trätt i kraft den 1 januari 2007 har EU-nämnden, liksom utskotten, möjlighet att bestämma att sammanträden skall vara helt eller delvis offentliga. EU-nämnden anser att det är viktigt att nämndens sammanträden kan vara offentliga så långt det är möjligt.

Beträffande språkanvändningen i rådsarbetet sägs i skrivelsen att Sverige har förespråkat en allmänt minskad användning av tolkning. I detta sammanhang vill EU-nämnden påminna om att nämnden tidigare vad gäller tolkning till och från svenska vid möten på politisk nivå framhållit att det måste finnas tolkning till och från alla EU:s officiella språk.

När det gäller rådsarbetet i övrigt har EU-nämnden anledning att på samma sätt som i åtskilliga tidigare yttranden och sammanhang, framhålla det angelägna i att rådsarbetet organiseras på ett sådant sätt att tillräckligt utrymme ges för nationella parlament att överlägga med sina respektive regeringar före rådsmötena. Regeringen bör därför verka för att rådets förberedande organ, Coreper, inte äger rum bara någon dag före det aktuella rådsmötet.

Kommissionen (avsnitt 47.2)

I detta avsnitt redogörs för kommissionens sammansättning och för genomförande av direktiv.

I kommissionens rapport till Europaparlamentet om verksamheten under år 2006 redogörs för förbindelserna med de nationella parlamenten. Det framgår att kommissionen i mars 2006 utfärdade sin första årsrapport om förbindelserna med de nationella parlamenten. Under år 2006 har kommissionen deltagit i möten med företrädare för de nationella parlamenten, i möten med konferensen mellan organen för gemenskaps- och EU-frågor vid de olika parlamenten inom Europeiska unionen (COSAC) och i möten mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet. Kommissionen vill att nya lagförslag och samrådsdokument skall översändas snabbt och direkt till de nationella parlamenten så att de kan yttra sig och på så sätt bidra till att förbättra arbetet med att utforma politiken. Detta framgår av kommissionens meddelande till Europeiska rådet, "En agenda för EU-medborgarna – EU skall visa resultat", som antogs den 10 maj 2006. Vid Europeiska rådets möte den 15–16 juni välkomnades kommissionens åtagande (se ordförandeskapets slutsatser – avsnittet Europa lyssnar). Europeiska rådet uppmanade kommissionen att uppmärksamt granska synpunkterna från de nationella parlamenten, särskilt i beaktande av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

Kommissionen har infört rutiner för att översända handlingar till alla parlament och antagit principer för behandlingen av de nationella parlamentens yttranden.

Sedan oktober 2006 har de nationella parlamenten översänt över 50 yttranden till kommissionen om 27 av dess förslag. Yttrandena gäller framför allt subsidiaritets- och proportionalitetsaspekterna. I riksdagen diskuteras nu hur utskottens utlåtan den över grön- och vitböcker samt andra EU-dokument skall kunna delges kommissionen.

När det gäller genomförande av direktiv (avsnitt 47.2.2) vill EU-nämnden, liksom i yttrandet över förra årets skrivelse, framhålla att det i propositioner om genomförande av direktiv och godkännande av rambeslut bör redogöras för det informations- och samrådsförfarande som ägt rum visavi riksdagen i de olika ärendena, och som sedan den 1 januari 2003 regleras i 10 kap. 6 § regeringsformen. Detta har också tidigare påpekats av konstitutionsutskottet (bet. 1999/2000:KU10 s. 38–39).

Överträdelseärenden och Europeiska gemenskapernas domstol (avsnitt 47.2.3 och 47.4)

EU-nämnden välkomnar att det, förutom en allmän redogörelse för överträdelseärenden och EG-domstolens verksamhet, liksom i förra årets skrivelse redogörs departementsvis för mål och överträdelseärenden i en bilaga. EU-nämnden har efterlyst information om antalet överträdelseärenden och fällande domar mot övriga medlemsländer. I skrivelsen hänvisas i detta sammanhang till kommissionens årliga rapport om kontroll av gemenskapsrättens tillämpning. En uppgift om var rapporten kan hämtas hade varit önskvärd.

Europeiska revisionsrätten (avsnitt 47.5)

I avsnittet nämns revisionsrättens årsrapporter och hänvisas till tidigare kapitel (15.1 och 2) för en mer utförlig beskrivning av prövningen av ansvarsfrihet. EU-nämnden får varje höst inför offentliggörandet av revisionsrättens årsrapport information om revisionsrättens verksamhet av den svenske ledamoten i revisionsrätten. I oktober 2006 lade revisionsrättens ordförande fram årsrapporten om budgetåret 2005 för Europaparlamentet. I rapporten nämns viktiga framsteg som kommissionen gjort när det gäller inrättandet av det nya systemet för periodiserad redovisning. Revisionsrätten påvisar dock brister i den interna kontrollen av huvuddelen av EU:s utgifter, både i medlemsstaterna och vid kommissionen, samt ett stort antal fel i de underliggande transaktionerna.

Frågan om revisionsrättens kontroll och ansvarsfrihet för unionens allmänna budget har engagerat EU-nämnden, senast inför rådsmötet (Ekofin) i februari innevarande år.

Öppenhet och insyn (avsnitt 47.7)

I detta avsnitt redovisas tillämpningen av förordningen om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (den s.k. öppenhetsförordningen). Tendensen mot utökad handlingsoffentlighet börjar emellertid mattas av, vilket enligt regeringen skall ses mot bakgrund av att handlingsoffentligheten numera har väsentligt större omfattning än tidigare.

EU-nämnden anser att det är glädjande att handlingsoffentligheten utökats men vill, liksom i yttrandet över förra årets skrivelse, framhålla vikten av att rådshandlingar som är försedda med EU:s hemligbeteckningar eller olika slags handlingar från EU:s ordförandeskap inte rutinmässigt sekretessbeläggs vid den bedömning som görs enligt den svenska sekretesslagen. Inför de förestående samtalen och förhandlingarna om ett nytt konstitutionellt fördrag är det också ytterst angeläget, enligt EU-nämnden, att handlingar, på samma sätt som vid tidigare konvents- och regeringskonferenser, i största möjliga utsträckning är offentliga.

Svenska språket och regelförenkling (avsnitt 47.9)

EU-nämnden noterar att regeringen aktivt arbetar för både bättre och enklare lagstiftning och utveckling av språkvården i EU-arbetet. EU-nämnden anser att det utökade samarbetet mellan EU:s institutioner och svenska specialister är en positiv utveckling och bör kunna leda till en både tydligare och enklare språkbehandling.

I detta sammanhang kan nämnas att kommissionen i ett meddelande [SEC(2006)1489] har tagit fram riktlinjer för sitt översättningsarbete fr.o.m. den 1 januari 2007. Detta har skett bl.a. med anledning av att två nya språk och ett nytt alfabet tillkommit. I riktlinjerna prioriteras dokument som behandlar politiska prioriteringar och/eller skapar nya lagstiftningsmässiga skyldigheter. I sådana fall skall alla dokument utan sidbegränsning översättas till samtliga EU-språk. För andra dokument anges det högsta antal sidor dokumenten får innehålla för att översättning till samtliga språk skall ske. Exempel på detta är meddelanden från kommissionen (15 sidor), vitböcker (15 sidor) samt grönböcker (30 sidor).

Det kan vara tveksamt om dessa prioriteringar stämmer överens med de behov av översättningar som kan föreligga för att de nationella parlamenten och då även riksdagen skall kunna följa kommissionens arbete, och i förekommande fall även kunna avge reaktioner och synpunkter till kommissionen under det nya konsultationsförfarandet. Väsentligt är också att dokumenten översätts så snabbt som möjligt så att parlamenten kan tillgodogöra sig översättningarna när de behandlar kommissionsdokument.

I övrigt vill EU-nämnden, när det gäller rådsdokument, liksom tidigare starkt understryka vikten av att relevanta skriftliga underlag i form av texter på svenska finns tillgängliga inför EU-nämndens sammanträden.

Stockholm den 13 april 2007

På EU-nämndens vägnar

Anna Kinberg Batra

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anna Kinberg Batra (m), Susanne Eberstein (s), Björn Hamilton (m), Sonia Karlsson (s), Staffan Danielsson (c), Peder Wachtmeister (m), Sofia Arkelsten (m), Karl Sigfrid (m), Hillevi Larsson (s), Ingvar Svensson (kd), Mehmet Kaplan (mp), Christina Axelsson (s) och Lars Tysklind (fp).